Duke University Medical Center Library
Trent Collection

D. ALBERTI HALLER

MED. ANAT. CHIR. BOT. P. P. O. IN ACAD. REGIA GEORGIA AUGUSTA,

DESCRIPTIO

FOETUS BICIPITIS AD PECTORA CONNATI

UBI

IN CAUSAS MONSTRORUM

EX PRINCIPIIS ANATOMICIS INQUIRITUR.

CUM FIGURIS.

HANNOVERAE

SUMPTIBUS HAEREDUM B. NIC. FOERSTERI ET FILII.

M DCC XXXIX.

Digitized by the Internet Archive
in 2016

https://archive.org/details/descriptiofoetus01hall

MAGNO BONARUM ARTIUM PATRONO,

VIRO

ILLUSTRISSIMO ET OMNIUM CONSENSU OPTIMO

GERLACO ADOLPHO DE MUNCHHAUSEN

ARCANORUM REGIORUM PARTICIPI,

PRÆSIDI PROVINCIÆ CELLENSIS

Non ideo Tuo nomini opuſculum hoc inſcripſi, quod in eo aliquid eſſet Tuo otio, Tuisve oculis dignum. Nimis novi mutas artes noſtras laudem ſuam

po-

ponere in ubertate quadam minutiarum, quarum nulla gratia eſt, niſi apud eos, qui ſimilibus ſtudiis ſunt innutriti. Verum avide & cum voluptate quadam opportunitatem captavi, qua Tua in me collata, magna & multa beneficia publice memorarem, nihil enim praeterea gratis animis reliquum eſt, quoties iis debent qui ſupra omnem remunerationem poſiti ſunt. Tu certe feciſti ut poſt tot inſignes clades meas haec Patria, plena meorum funeribus, benignior mihi eſſe videatur, quam ea cui lucem debeo: Neque aliquid omiſiſti quod beatam, tranquillamque vitam mihi praeſtare poſſet. Sed & ea quae in publicos uſus poſterorumque gratiam facta videntur, hortus & theatrum anatomicum & ea multis modis ad me ſpectant, meque & Tibi devinctum, & feliciorem reddiderunt. Tu certe in ipſis condendae academiae initiis, inter tot alia quae curas Tuas & munificentiam magis mereri videbantur, ita arti noſtrae proſpexiſti, ita removiſti obſtacula omnia, non levia certe, ut multa habeamus quibus haud pau-

cae

cae academiae dudum adultae carent, vix aliquid videamur deſiderare eorum quibus aliæ academiae ornantur. Anatomen noſtram, quae utilitates ſuas maximas, ob odia ignarorum, & vulgi ſuperſtitionem ubique caro vendit ſui amantibus, ita dotaſti, ut de praejudiciis plebis plane ſecuri ſimus, & vix ſufficiamus perpetuis occaſionibus. Hortum laxiſſimum & aptiſſime ſitum comparaſti, vallo muniviſti, hybernaculis & omnibus armamentis ſuis intra breviſſimum tempus inſtructum reddidiſti. Theatrum anatomicum commodiſſime exſtrui curaſti, & omnibus iis ornari, quae neceſſariae artis taedia minuere aut removere queunt. Supellectilem chirurgicam exquiſitiſſime fabrefactam, omnia denique ea me habere voluiſti, per quae & utilior aliis & mihi eſſem beatior. Hæc enim omnia quae tam multa enarravi, & quae publicis commodis inſerviunt, me tamen tangunt propius, praebent mihi ocium, inſtrumenta, illecebras etiam, ad famam augendam, ad pul-

cherrimum illum veritatis ambitum, in quo candidatorum nemo petitione penitus excidit. Quare deſino queri, utqueſtus ſum non ſemel, quando de TE laudando cogitabam, nullum dari colorem ſermonis quem veritas habeat proprium, voces nullas, quas turpis adulatio non aliquando in indignos effuderit. Ipſae enim res adſunt, & narrabunt poſteris Tuam indefeſſam munificentiam, & curioſam in noſtris commodis benignitatem. Effeciſti, intra paucos annos, & efficis quotidie, ut res TE gubernante geſtae remotis ſeculis, ſapientiores, & fortunatos homines praeſtiturae ſint. Hoc non videbunt poſteri, & in eo ſumus feliciores, quod animum TUUM nos videamus, mitem etiam mediocribus, altiora ingenia vero judicio diſcernentem, patientem querimoniae & difficultatum, memorem omnium curarum noſtrarum, de tranquillitate noſtra & vita beatiori perpetuo ſollicitum. Hunc enim animum TUUM, qui non rarus tantum in principibus viris, ſed

in

in ipſis panegyricis infrequens eſt, cum ars & adulatio veram magnitudinem non omnem adſequi poſſint, eum nos videmus, eo fruimur quotidie, poſteri nonniſi in ſermonibus patrum ſuorum, & in ſcriptis ſeculi noſtri, debiliter adumbratum videbunt. Dabam ex Georgia Auguſta die XXVIII. Maji. MDCCXXXVIII.

LE-

LECTORI S.

Quando ante hos tres annos diario quod in Helvetia tunc edebatur, deſcriptionem foetuum connatorum inſerui, jam tum animum induxi, ut aliorum obſervationes cum meis conferrem, in originem & rationes fabricae monſtroſae ocioſius inquirerem, tabulas etiam aeneas ad objectum paratas adderem. Longius protraxerunt editionem obſtacula varia, & interim prodiit diſſertatio WINSLOVII qua proponitur eadem ſententia, quam nemine conſulto ad primam adfulgentis veri ſpeciem effuderam. Ne vero viderer magni Viri ſcripta conpilaſſe, voces meae deſcriptionis editae anno 1735. ante editam diſſertationem WINSLOWI, omnes ſeorſim adſervavi, pauciſſimis mutatis, his ſubjeci ſeorſim quae ad illuſtrationem factura poſt primam editionem addidi. Patiatur maximus & veraciſſimus Anatomicus WINSLOW, ut hac oportunitate uſus eum publice exorem, ne tabulas ſuas anatomicas injuſta modeſtia, aut nimio perfectionis amore diutius ſubprimat. Debet id diſciplinae quam per tot annos tanta cum felicitate excoluit, debet id publicis commodis, quibus ii plurimum debent qui plurimum praeſtare poſſunt; debet id illi, a quo excellentia dona cujus generis diſtribuuntur, non probaturum quotiescunque illis ad generis humani utilitatem non utimur. Dabam in Georgia Auguſta die XII. Apr. 1738.

AL-

ALBERTI HALLER

DESCRIPTIO

FOETUS BICIPITIS ET AD PECTORA CONNATI

QUEM IN THEATRO BERNENSI PUBLICE DISSECUIT ANNO 1735.

§ I.

Die 2 Maii 1735. in pago *Corſelles ſuz-Chavornay* praefecturae Ebrodunenſis quae in Bernenſium ditione eſt, peperit ANNA PELET, uxor hominis infimae ſortis cui nomen IEAN PIERRE CHARLES. Felix fuerat trium liberorum mater. Quartum cum utero gereret, nullo vitio imaginationis (a), multis incommodis adfecta eſt, pondere inſoli-

(a) Nolo eam litem perſequi, quae BLONDELLO *of the ſtrength of the Imagination of pregnant Women, &c.* cum toto fere genere humano eſt. Auſus eſt, uti omnes norunt, denegare animae maternae eam in naſcentis foetus corpus efficaciam, quae hujus fabricam aliqua ratione poſſit inmutare, atque ipſi ſuarum paſſionum veſtigia

quaſi

ſolito, abdomine ultra conſuetam magnitudine expanſo, & quae ex his cauſis ſequuntur. Partus difficilis fuit, & cum prodiiſſet caput, quod per horae ſpacium vitae indicia praebuiſſe dicitur, urſit obſtetrix laborem, ſperans gemellos, & obtinuit equidem duas puellas, ſed totis pectoribus connatas. Placenta ſecuta eſt unica, (b) & mater gravi puerperio ſupervixit.

§. II.

---

quaſi inprimere. Facile demonſtravit, & admittimus aequi, pleraſque naevorum hiſtoriolas interius examen non pati. Suadet etiam exemplum plantarum, & frequentes in iis monſtrorum obſervationes, quae ne conjecturam quidem de potentia ſtruentis animæ admittunt, absque obſcura iſta, & litigioſa cauſa varias difformitates in tenero foetu oriri poſſe, & egregie demonſtravit ingenioſiſſimus P. G. WERLHOF, animas ſtruentes in plantis nullas eſſe, quandoquidem non ſolum ſemen, verum quaelibet plantae particula, ramus, radix, folium denique id omne continet ex quo nova ſtirps, & ex una nova ſtirpe infinitae aliae naſci poſſint. *Caut. medic.* p. 7. 8. Sed durum videtur omnes obſervationes quae naevos ponunt, falſi damnare. Similitudo ſumma prolis cum alterutro vel utroque parente, negari non poteſt, & vel ſola videtur demonſtrare, eſſe imaginationi maternae vires, quae foetum in certas quasdam figuras determinare poſſint. Et in univerſum, BLONDELLUS videtur eviciſſe, quod modum ignoremus quo matris imaginatio vim ſuam in foetum transmittit, non ideo autem ſuſtuliſſe eventum tot experimentis confirmatum. Sed in eo genere partuum extra ſolitam fabricam, ex quo noſter eſt, neque hic neque unquam aliquid ſe inmiſcuit de quo matris imaginatio poſſit adcuſari. Narrantur paſſim ex terrore, deſiderio, ira, aliisque validioribus animi materni adfectibus ortae in foetu excreſcentiae, maculae colore & figura diverſae, defectus cranii aut thoracis oſſei, muſculorum abdominis, partus manci, diſtorti & difformes. Sed connatos in unum foetus diverſos, neque ad exemplum terrorem incutiens, neque ex imaginationis vitio natos legimus: ſi leves aliquas conjecturas exceperis qualem habet CUCHOT ZOD. MED. GALL. 1683. M. DEC. p. 249. An quod congeniti foetus altiores in fabricam intimam radices agant, neque ſint naſcentis foetus leviores quaſi morbi?

(b) Gemellorum in uno amnio rarae ſunt obſervationes, Unam legimus in E. N. C. *Cent.* I. & II. *Obſ.* 172. alias apud MERY *Memoir. de*

§. II.

Cum pater ſingularem partum Bernam detuliſſet, factum eſt reſcripto ſupremi magiſtratus, ut in theatro anatomico (a) recens in uſus publicos exſtructo, mihi ſecandus permitteretur: laudabili procerum providentia, ne obſervatio haud minimi momenti periret. (b) Sectionem peregi die Maji nono & iis qui hunc ſecuti ſunt, cum calor coeli jam non modicus eſſet, ſumma certe cum attentione animi, atque voluptate; & poſt ſingulas ſectiones curavi, ut viſcera mundata exprimerentur iconibus ad veram magnitudinem depictis. (c)

§. III.

Erant Puellae duae (1) quae ad convenientem aetati ſuae ſtaturam pervenerant, capillis copioſis, unguibus perfectis, for-

---

de l'Academ. des Scienc. Anni 1693. & 1720. In ovis frequentes eſſe pullos & vitellos geminos, eos tamen propriis membranis diſtingui, adnotat HARVEUS *de gener. anim. exerc.* XXIV. Addit aliquando duos vitellos cum unico albuminis adparatu ſibi viſos eſſe.

(a) Quod ineunte anno 1734. in urbe Berna aedificatum eſt, cum omni adparatu qui ad eos labores requiritur. In eo publica auctoritate coeperant peragi ſectiones hominum facinoroſorum, vel qui ſuorum ope deſtituti in xenodochiis obierant.

(b) Obſervationes monſtrorum ubivis frequentes occurrunt, earumque ex probatioribus ſcriptis fere quingentas congeſſi. Sed rarae ſunt hiſtoriae anatomicae, & in tanto numero vix ultra quadraginta. Inutilis certe eſt eorum curioſitas, qui extimos tantum artus, ruditer ſatis neque ſemper fide, iconibus utcumque adumbraverunt. Anatome tamen monſtrorum licet verae utilitatis minus habere videatur quam ſimplex & perpetua corporis humani fabrica recte expoſita, commendat ſe novitatis gratia, & continet aliquando ſemina veri, quae nunquam e conſueta ſtructura corporis nata fuiſſent.

(c) Eae adſervantur in bibliotheca Bernenſi. Idem vero pictor ſumma cum cura, ad prima exemplaria depinxit eas quas ſculptas exhibemus, ad dimidiam altitudinem inminutas.

(1) vid. Icon. I.

forma certe facierum ſatis elegante. Erat tamen ſiniſterior paulo perfectior & major quam dextra, atque ejus caput vitae ſigna edidiſſe dicebatur, cum reclinatum vi magna caput dexterius in ipſo partu exſpiraſſet. Libera erant capita, colla, brachia, hypogaſtria, femora pedesque: (a) connata vero pectora (2) & epigaſtria, ita ut dimidiata converſione thorax dexter cum ſiniſtro tum anteriorem corporis univerſi quaſi faciem, tum poſteriorem efficeret, & latus dextrum puellae dextrae cum latere ſiniſtro puellae ſiniſtrae conveniret anterius, latus vero ſiniſtrum dextrae cum dextro ſiniſtrae poſterius. Quare & brachia duo anteriora, duo poſteriora, mammae duae priores, duae poſteriores. Adeo vero omnia perfecta erant, ut dubium non eſſet, uti vixerant & creverant puellae, ita fuiſſe ſupervicturas, niſi gravi partu vitam amiſiſſent. (b)

§. IV.

(a) Inter partus monſtroſos qui ex duobus corporibus praeter receptam naturae conſuetudinem in unum coaleſcunt, haec quam deſcribimus, fabrica maxime frequens & quaſi regularis eſt, uti pridem obſervavit CORN. GEMMA *de natur. divin. characteriſm. p.* 89. Quo magis receditur ab hac ſimplicitate, eo rariora fiunt exempla. Sic inter centum & quatuordecim veriores hiſtorias, noſtrae fabricae vices fuerunt quadraginta & duae: vices ſimilium, ſed qui pelvem unicam haberent, ſive bipedes eſſent ſive tripedes, viginti tres: unicipites foetus ſed quibus varia ratione vel in capite, vel in alia corporis parte aliquid adeſſet duplicatum, triginta & unus: Eorum denique ubi corpus minoris foetus majori intruſum erat, vices quindecim. Excluſimus ubique obſervata in brutis animalibus, deinde eas narratiunculas, quae ex aliorum fide & ad augenda volumina congeſtae ſunt ab hominibus ſtuporem ignarorum magis quam rerum geſtarum veritatem quaerentibus.

(2) Vide Icon. VIII.

(b) Vitales foetus, quibus partes quaedam duplices fuerunt, ſatis multos reperimus. Ex iis, ubi perfectior foetus inperfectum pectori adnatum circumtulit, ſunt hiſtoriae BENIVENII *de reb. abdit.* PAREI L. XXIV. p. 735. ann. 1530. COLUMB. *de re anat.* L. XV. p. 266. LANG. *Epiſt. Medicinal.* L. II. n. 8. p. 535. MONTAGNE *Eſſais* L. II. c. XXX. ALDROVANDI *de monſtr.* p. 601. BARTHOLINI *Hiſtor. Anatom. cent.* I. *n.* LV. VALSINIER. *rilaz. di var. monſtr.*

§. IV.

Replevi vaſa omnia materia ceracea, per eam venam umbilicalem quae unica aderat. Aperui deinde abdomen. Adparuit OMENTUM (a) in latere ſiniſtro tenue, dextrum vero & poſterius omentum remoto demum hepate in conſpectum venit. HEPAR (1) unicum, (b) amplum, craſſum, lobo (2) quodam ſupra numerum juxta inſertionem venae umbilicalis deſcendente. FUNICULUS UMBILICALIS praeter VENAM (3) unicam (c) con-

---

monſtr. n. XIV. *in oper. omn.* Tom. II. BRUKM. *de foet. monſtros. in Comm. Lit. Phys. Techn. Med.* 1732. *hebd.* XXIII. WINSLOW bis, in *Mem. de l'Acad. Roy. des Scienc.* 1733. horum vero plerique adultam aetatem adtigerunt. Ex bicipitibus cum unica pelvi AUGUSTINI *de Civitat. Dei* L. XVI. c. VIII. BUCHANAN. *rer. ſcoticar.* L. XXIII. apud RIOLANUM. RUEF. *de generat hom.* L. V. c. III. LYCOSTHENIS apud PAREUM p. 734. RIOLANI *de monſtr. nato Lutet.* FEUILLEE *Iourn. d'un Voyage fait au Perou p.* 486. Ex gente noſtra PHIL. COLL. n. 2. p. 21. LITTRE *Hiſt. de l'Acad. Roy. des ſcienc.* 1700. n. XV. (in leporibus.) Ex iis quibus connatae pelves ſibi obviae PINCET. apud LICET. *de monſtr.* L. II. p. 114. DUVERNEY *Memoir. de l'Acad. des ſcienc.* 1706. Ut adeo adpareat, poſſe omnino extra ſolitum modulum homines naſci, qui vitam & ſanam & conſtantem vivant.

(a) Sequitur ergo numerus omentorum eum ventriculorum.

(1) Fig. II. A. A. A.

(b) In omnibus claſſibus coalitionum rariſſimum eſt hepar duplex. Quaſi geminum vidit HOFMANNUS E. N. C. *Dec.* I. *Ann.* IX. X. *Obſ.* IV. & quatuor lobos PAREUS L. XXIV. RIOLAN. *de monſtro nato Lutet.* ZOD. MED. GALL. *Ann.* I. M. AUG. *Obs.* IX. Sed duo hepata diſtincta obſervationes tres habent, neque eae optimae CAELII RHODIGINI *Antiq. Lect* L. XXIV. apud SCHENK., E. N. C. *Dec.* II. *Ann.* X. *Obſ.* 33, *Acta Uratisl. Verſuch* XXIV. p. 459. & in alia claſſe HEYLAND *de monſtro Haſſiaco.*

(2) Fig. II. B.

(3) Fig. II. C.

(c) Una arteria umbilicalis in uno latere foetus duplicati legitur apud RIOLANUM l. c. DUVERNEY *Mem. de l'Acad. des Scienc.* 1706. deinde absque ullo coalitu apud LITTRE *Mem. de l'Ac.* 1709. PE-

continebat. ARTERIAS (4) quatuor, (a) URACHOS (5) duos. Quaevis enim veſica ſuum, ut ſolet inpervium, urachum (b) comitesque arterias duas habuit. Hepar, uti mole grave erat, ita pluribus praeter ſolita ligamentis ſuſpenſum fuit. Suum

TIT. l. c. 1716. Nobis etiam in puero cum exomphalo nato viſum eſt Bernae. Duas fere invenimus in iis qui cum bicipites ſint, pelvem habent unicam, uti in obſervatione BRUNNERI *diſſ. inaug. de foet. monſtros.* RAYGERI E. N. C. *Dec.* I. *Ann.* I. *Obſ.* VII. Tres habet HARTMANNUS E. N. C. *Dec.* II. *Ann.* X. *Obſ.* 162. DUVERNEY *Memoir. de l'Acad. des Sc.* 1706. p. 508. & in noſtro caſu, COMM. LIT. *Phyſ. Techn. Med.* 1731. *ſpec.* XLIII. KULMUS *deſcr. monſtr. in Act. Uratisl.* 1724. p. 207. Verum omnium frequentiſſime reperiuntur quaternae in noſtro genere coalitionis. Vid. HOFMAN. E. N. C. *Dec.* I. *Ann.* IX. X. *Obſ.* 4. CONQUEDO ZOD. MED. GALL. 1681. NOV. p. 133. PAULE ib. *Ann.* I. OCT. p. 152. CUCHOT. ib. 1683. p. 250. BRECHT *didymograph.* p. 41. SALZMANN E. N. C. *Vol.* IV. *Obſ.* LXIII. & alii. Unde colligimus, rationem plerumque conſtantem eſſe veſicarum, pelvium, arteriarum umbilicalium atque iliacarum.

(4) Fig. II. E. E. H. H.

(a) Hoc naturae conpendium fere perpetuum eſt. Duas tamen habet venas umbilicales RIOLAN. *diſſ. de monſtro nat. Lutet.* ZAMBECCARI apud VALISNIERIUM *oper. omn. Tom.* II. *p.* 297. *Tab.* XXVI. f. 6.

(5) Fig. II. F. G.

(b) Urachus in foetu teneriori flatum ex veſica admittit, ſed ſubſiſtit aër ad unciae a veſica diſtantiam, neque unquam ad membranam tertiam ducit. Dari nempe tria diſtinctiſſima foetus humani involucra, extimam membranam quae chorion dicitur, villoſam ac mollem, alteram opacam, albicantem, firmiorem, chorio leniter adhærentem, terminatam ad ambitum placentae, intimam amnion, teneram cum firmitate, pellucentem, & aquoſi coloris, id equidem ex proprio experimento & optimis obſervationibus RUYSCHII LITTRII &c. certo mihi perſuaſum eſt. Verum inter eas membranas nullibi aqua eſt, molles ubique, fibroſique nexus, ut cum obſequio equidem ſecedat membrana media, ſibi relicta nullum inter ſe & duas ſibi vicinas ſpacium relinquat.

Suum cuique puellae INTESTINORUM (a) volumen, (6) ileum

(a) Inteſtina foetuum duplicium noſtræ claſſis plerumque habent duplicem eamque integre diſtinctam ſeriem ab ore ad anum. Obſervationes exſtant apud RIOLANUM *de monſtr. Lutet. nat.* BRECHT *Didymogr.* pag. 41. HOFM. E. N. C. *Dec.* I. *Ann.* IX. X. *Obſ.* IV. LANZONI E. N. C. *Dec.* I. *Ann.* I. BLISCHER. E. N. C. *Cent.* III. IV. *App.* p. 127. SALZMANN E. N. C. *Vol.* IV. *Obſ.* LXIII. WAHRENDORF. *ib. Obſ.* CL. MAZUCHILLI apud VALISN. *Vol.* III. p. 292. MULEBANCHER. *ibid.* 281. ZAMBECCARI *ibid.* p. 297. (an obſervatio ſatis diverſa a priori?) KULMUM *in Act. Uratiſl.* 1724. *M. Febr. p.* 207. COMM. LIT. *Phys. Med. Techn.* 1731. *Spec.* XLIII. Aliquando tamen res paulo aliter ſe habet, ut vel ex uno pyloro duo diſtincta inteſtinorum volumina exeant uti apud ZOD. MED. GALL. 1682. *M. Febr.* p. 38. GRANDI *Phil. Trans.* n. 58. VALISNIER. *rilaz. di var. monſtr. Vol.* II. *oper.* p. 75. n. 5. T. XI. f. 1. 2. vel ipſa inteſtina aliquamdiu conjuncta ſecedant, quales hiſtoriae ex variis claſſibus ſunt ZOD. MED. GALL. 1681. *Nov. p.* 133. & 1685. *p.* 250. (hae enim duae ſunt narrationes ejusdem hiſtoriae) HOFM. E. N. C. *Dec.* II. *Ann.* IV. *Obſ.* CLII. VALENTIN. E. N. C. *Dec.* II. *Ann.* III. DUVERN. *Act. Petr. Vol.* III. *Monſtr. Caſan.* WINSL. *Mem. de l'Acad. des Scien.* 1733. vel denique inteſtinum colon in duo recta finditur, uti apud DURSTON PHIL. TRANS n. 65. In foetubus autem bicipitibus, quibus unica pelvis eſt, inteſtina in unum connaſcuntur, ita ut modo duo pylori, modo duo duodena, modo ilea, aut cola denique duo in unum coaleſcunt. Conf. BRUNNER *de foet. monſtr.* PICHART ZOD. MED. GALL. *Ann.* I. *M. Aug. Obſ.* IX. *p.* 129. PAVLE *ib.* M. *Oct. p.* 152. RAYGER E. N. C. *Dec.* I. *Ann.* I. *Obſ.* VII. MORRIS. PHIL. TRANS n. 138. DUVERNEY *Mem. de l'acad.* 1706. TROMBELLI *ap.* VALISN. II. *p.* 295. LEMERY *Mem. de l'Acad. des ſc.* 1724. VIRDUNG. E. N. C. *Vol.* IV. Anomalae ſunt obſervationes ubi anus extra pelvem patuit, uti ſupra os pubis apud PETIT *Mémoir. de l'Acad. des Sc.* 1716. p. 114. & LITTRE ib. 1709. in pectore vero apud BILSIUM *deſc. monſtr.* Has obſervationes ut in unum contrahamus, adparet 1) quoties duae pelves ſunt, duoque adparatus vaſorum veſicam comitantium toties duplex eſſe rectum inteſtinum, & plerumque integre ab ore ad anum diſtincta inteſtina: 2) quoties unica perfecta pelvis adeſt, aut ex duabus conjuncta, rectum inteſtinum unicum eſſe, & inteſti-

ileum, cœcum, (7) adpendix vermiformis, (8) colon, rectum & diſtincta meſenteria. (9) MESOCOLON (a) ſiniſtrum more ſolito ſeparans epigaſtrium ab hypogaſtrio, dextrum meſocolon exile. Abdomen ad umbilicum uſque unicum, ibi rotundo ambitu continuae cutis terminabatur, (10) lumbis jam fiſſis, & in duas pelves properantibus. Haec exhibuit prima ſectio, non dimotis ex ſede ſua abdominis viſceribus.

§. V.

Remoto hepate, (1) adparuit DVCTVS. VENOSVS unicus, (b) VESICVLAE BILIARES (2) duae, (c) in diverſis ſulcis jecinoris re-

---

teſtina in unum confluere, licet diverſis locis id fiat. Rarae ſunt harum legum exceptiones.

(6) Fig. II. N. N. Q. Q.

(7) *ibid.* M. P.

(8) *ibid.* L. O.

(9) *ibid.*

(a) Meſocolon a peritonaeo juxta vertebras lumborum ad priora fere recta linea erigitur, ibique ſuſtinet eam partem inteſtini coli quæ inter hepar & lienem eſt, atque ſeparat eam regionem abdominis in qua hepar cum liene, ventriculo & pancreate eſt, ab alia inferiori quae ſola inteſtina recipit: communicat utraque cavitas per duodenum. Conf. EVSTACH. *Tab.* X. *f.* 2.

(10) Fig. II. & III.

(1) Fig. III. tot.

(b) Vt qui reſpondeat uni venae umbilicali; alias tamen duo, ad bifidam venam, uti apud KULMUM, & SALZMANNUM. Ejus in locum vena umbilicalis intra pectoris caveam inſerta venae cavae LITTRE *Mem. de l'Acad. des ſc.* 1709. Solet autem in foetu magna pars venarum hepatis, ex vena umbilicali tamquam trunco ſuo oriri. In adulto, uti notum eſt, in ligamenti ſpeciem evaneſcit. Semel in adulto ductum venoſum apertum vidi, qui aërem transmitteret.

(2) Fig. III. R. X.

(c) In duplicatis partubus veſicula fellis plerumque duplex eſt. Exempla ſunt ex noſtra Claſſe VALENTIN. E. N. C. *Dec.* II. *Ann.* III. *Obſ.* XC. BLISCHER E. N. C. *Cent.* III, IV. *App. p.* 127. *ſeqq.* MVLE-BAN-

recumbentes; VENTRICULI duo (a), ſiniſter (3) ſolito loco, ſolita cum obliquitate, dexter vero magis ad perpendiculum

---

BANCHER ap. VALISN. BUCHNER *Miſcell.* 1728. *M. Apr.* *p.* 1006. KULMUS *ib.* 1724. COMM. LIT. *phyſ. med.* 1731. SALZMAN, WAHRENDORF, &c. in iis quibus unica pelvis eſt, apud BILSIUM *de foet. monſtroſ.* PICHART ZOD. MED. GALL. *Ann* I. *M. Aug. Obſ.* IX. p. 129. RAYGER E. N. C. *Dec.* I. *Ann.* I. *Obſ.* VII. in aliis apud HEYLAND *monſtroſ. Haſſiac.* TROMBELLI ap. VALISN. II. p. 295. Aliquando unica adeſt, ſed cervix in duos ductus finditur. Tales ſunt hiſtoriae DUVERNOY *M. Caſan.* *in Act. Petropolitan.* Vol. III. MAZUCHILLI apud VALISN. II. p. 292. Unicam denique obſervavit I. M. HOFMAN *in vitul. monſtroſ.* ap. BLAS. & E. N. C. *Dec.* II. *Ann.* IV. *Obſ.* CLII. DURSTON *phil. trans.* n. 65. MORRIS *ibid.* n. 138. PAULE' ZOD. MED. GALL. *Ann.* I. *M. Oct.* p. 52. CONQUEDO *ib.* 1681. p. 133. & in eodem diario 1683. p. 250. Tunc vero quando unica veſicula adeſt, inteſtina vel ubique vel aliqua ſui parte cohaerent, neque enim carere poſſunt ſine praeſente noxa efficacia bilis STUART *phil. trans.* n. 414. Ut eo magis miremur nullam adfuiſſe in *Obſ.* III. *Ann.* IX. X. *Dec.* I. E. N. C. quae I. M. HOFMANNI eſt, & in alia KATZKY *Act. Berolin. Dec.* I. *Vol.* VIII. n. 6. p. 61. Id certe rarum eſt in tota claſſe animalium rariſſimum in carnivororum tribu.

(a) In foetubus duplicatis frequentiſſime duo reperiuntur ventriculi. In iis quibus duo capita duaeque pelves ſunt, thorax unicus, quales noſtrae puellae fuerunt, hiſtoriae ſunt apud RIOLAN. *de monſtr. nat. Lutet* PHIL. TRANS. n. 175. p. 1156. PHIL. COLL. n. 2. p. 21. VALENTIN. E. N. C. *Dec.* II. *Ann.* III. *Obſ.* XC. I. M. HOFMANN *Dec.* II. *Ann.* IV. *Obſ.* CLII. LANZONI *Dec.* III. *Ann.* I. BLISCHER *Cent.* III. IV. *App.* p. 127. SALZMAN E. N. C. *Vol* IV. WAHRENDORF. *ib.* CONQUEDO ZOD. MED. GALL. 1681. *M. Nov.* p. 133. CUCHOT *Ann.* 1683. *M. Dec.* p. 249. MAZUCHILLI apud VALISN. II. p. 292. MULEBANCHER *ib. p* 281. ZAMBECCARI *ib. p.* 297. KULMUS *in foet. ſuo monſtr.* COMM. LIT. 1731. *ſpec.* XLIII. In foetubus qui a noſtris diſtinguuntur pelvi unica, BILS. *deſcr foet. monſtr.* PICHART *Zod. Med Gall. Ann.* I. p. 129. PAULE' *ib.* *Ann.* I. *M. Oct.* p. 152. MORRIS PHIL. TRANS. n. 138. BRUNNER. *diſſ inaug. de foet monſtr.* RAYGER. E. N. C. *Dec.* I. *Ann.* I. *Obſ.* VII. LEMERY *mem. de l'acad. des ſcienc.* 1724. BUCHNER. in *Miſcellan.* 1728. *M. April.* p. 1006. DUVERNOY *monſtr. Petro-*

lum (4) deſcendens, anguſtior, poſterius & retro hepar latens. Suum cuique ventriculo ſubjectum PANCREAS (a). LIEN (5) unicus (b) magnus, in ſiniſtro latere.

§. VI.

---

tropol. in Act. Petropolit. Vol. III. In monocephalis quorum artus ſunt duplicati ACT. DAN. *Vol.* III. n. XXVII. HOFM. E. N. C. *Dec.* I. *Ann.* IX. X. GEBAUER. *in Büchners. Miſcell.* 1710. *M. Dec.* p. 1527. Recedunt equidem exempla quaedam, & ventriculum vel ſimplicem, vel ſepto tantum diviſum habent, vel demum duos ſed in unum conjunctos; in noſtra claſſe GRANDI PHIL. TRANS. n. 58. GREYSEL. E. N. C. *Dec.* I. *Ann.* I. *Obſ.* LV. VIRDUNG *ib. Vol.* IV. *Obſ.* 76. VALISN. *rilaz. di var. monſtr.* n. 5. in bipedibus MASSA *iſagog. anat.* c. XXVIII. p. 57. b. GABR. CUNEUS apud CARDAN. *de rer. variet.* L. XIV. c. 77. in monocephalis DUVERNOY *monſtr. Caſan. in Act. Petrop. Vol.* III. ZOD. MED. GALL. *Ann.* 1682. *p.* 38.

(3) Fig. III. A. B. C.

(4) ib. T. V.

(a) Non frequentes ſunt de pancreate obſervationes. Videtur omnino ſequi numerum ventriculorum. Sed unicum tamen habet PAULE' *Zod. Med. Gall. Ann.* I. *M Oct.* p. 152. cum duobus ventriculis. Caeterum eo in caſu bina RAYGER. l. c. VALISN. *rilaz. di var. monſtr.* n. 5. cum uno vero ventriculo unicum ZOD. MED. GALL. 1682. p. 38.

(5) Fig. III. E.

(b) Quando primum feſtinata opera deſcripſi puellas Chavornacenſes, nondum congeſſeram monſtrorum hiſtorias: ex paucarum ergo obſervationum cum mea conſenſu in eam opinionem incidi, lienem non ventriculi, verum hepatis numerum ſequi. Et iſti obſervationi conſentiunt pluſculae aliae, MASSAE *iſag. anat.* c. XXVIII. p. 58. a. BILS *foet. monſtroſ. Memoir. de* DENIS p. 130. ZOD MED. GALL. *Ann.* I. *M. Aug. Obſ* IX. p. 129. MORRIS. PHIL. TRANS. n. 138. MAZUCHILLI apud VALISN. II. p. 292. FROGER. *hiſt. de l'academ. des ſcienc.* 1702. n. 6. BRUNNER. *de foet. monſtroſ.* TULP. *Obſervat.* L. III. *Obſ.* XXXVIII. quarum pleraeque ex bipedibus ſunt, MAZUCHILLI tamen & FROGERII ex noſtra fabrica. Verum longe frequentiores ſunt hiſtoriae duorum lienum. In noſtra quidem claſſe quae pelves, capita, artusque duplicatos habet, obſervationes exſtant RIOLANI *de monſtr. nat. Lutet.* GRANDI *phil. trans.* n. 58. CONQUEDO *Zod. Med. Gall.* 1681. *Nov.* p. 133. & p. 250. *anni* 1683. CUCHOT ibid. 1683. *M. Dec.* p. 249. & in

porco

§. VI.

SEPTUM TRANSVERSUM (1) unicum (a), & peramplum, continua ſerie inferius diviſum in adpendices octo (b), quaternas utrinque, quarum mediae aortas transmittebant. Expanſio tendinea amplior, ſingularis figurae. Prope tranſitum oeſophagorum ſedes fuit, in qua nuda fibris carneis membrana ſepti

---

porco ib. 1682. p. 38. I.M. HOFM. E.N. C. *Dec.* II. *Ann.* IV. *Obſ.* CLII. LANZONI E.N. C. *Dec.* III. *Ann.* I. *Obſ.* CXI. BLISCHER. *Cent.* III. IV. *app. p.* 127. *ſeqq.* MVLEBANCHER ap. VALISNIER. p. 281. & VALISN. *rilaz- di var. moſtr.* n. 5. COMM. LIT. PHYS. TECHN. MED. 1731. *ſpec.* XLIII. Ex bipedum genere RAYGER. E.N.C. *Dec.* I. *Ann.* I. *Obſ.* VII. DUVERNOI *monſtr. Petropol.* PAULE' ZOD. MED. GALL. *Ann.* I. p. 129. BUCHNER. in *miſcellan.* 728. p. 1006. In monocephalis denique REUTZ *Act. Hafnienſ. Vol.* III. *Obſ.* 61. p. 99. HOFM. *agn. monſtr.* & E.N.C. *Dec.* I. *ann.* IX. X. *Obs.* IV. DUVERNOY *monſtr. Caſan.* Quare adparet collatis obſervationibus I. videri perfectionem aliquam ſubeſſe in lienis vicinitate cum ventriculo. II. Sed eam non abſolute ad vitam requiri. III. Unum lienem pro duobus foetubus ſufficere, hinc efficaciam ejus omnino in hepar in primis operari, quod & ipſum in coalitis foetubus ſimplex eſſe ſolet. IV. Miſceri ſanguinem, & efficacias viſcerum in foetubus coaleſcentibus, licet duo corda diſtincta adſint. Sic in obſervatione RAYGERI. ZOD. MED. GALL. 1682. p. 38. duo corda diſtincta, lien fuit unicus.

(1) Fig. II. & III.

(a) Simplex eſſe perpetuo ſeptum transverſum vel ex ipſa coſtarum fabrica ſequitur, quae in noſtra claſſe nunquam duos coſtarum crateres clauſos perficit, ſed magnam partem hiantem conmiſcet continuatque. Conf. DUVERNOI *Act. Petrop Vol.* III. in *monſtro Caſanenſi.* & ZAMBECCARI apud VALISNIER.

(b) Uti ſaepe quatuor adſunt. Tales adumbratas reperio apud COWPERUM in tabulis poſthumis, *Myotom.* 1724. *Tab.* XXXIV. XXXV. E. E. Modo unam modo duas adpendices exteriores reperiri, etiam SENNAC *memoir. de l'Acad des ſcienc.* 1729. pl. XIV. S. Hos vero ſcriptores non videram ante editam de diaphragmate diſſertationem qua primum novas has adpendices deſcripſi. Verum adcuratiſſimus anatomicus, ALBINUS *de Muſc. corp. hum.* c. LXXXI. ad octo usque reperiri monuit.

ſepti, ſola ventres medios ſeparabat ab inferiori. Eminebant autem intra abdominis cavitatem, ſed oblique, interiores medietates duorum pectorum, ita ut longius deſcenderent verſus umbilicum quam exteriores medietates. Septum transverſum ſuper longiores utrimque coſtarum interiorum margines, late confluebat cum muſculis abdominis.

§. VII.

Duae (a) in lumbis ARTERIAE AORTAE (1), VENAE CAVAE (2) totidem (b), RENES (3) quatuor (c), ureteres (4) qua-

---

(a) In noſtra claſſe monſtrorum naturali quadam neceſſitate duae aortae ſunt, quae duobus capitibus, abdominibus, pelvibus reſpondeant, ut rara ſit obſervatio quae unicam habet COMM. LIT. PHYS. TECHN. MED. 1731. *ſpec.* XLIII. In claſſe vero bipedum quorum nempe caput duplex, pelvis eſt unica, duae ex corde prodire ſolent, in dorſo autem una cum ſpinae dorſi utraque columna ſimul uniri. Vid. BILS. l. c. MORRIS. *Phil. Tranſ.* n. 138. RAYGER. l. c. LEMERY *memoir. de l'Acad.* 1724. In monocephalis, contraria ratione ſimplex ex corde prodire, deinde findi in lumbis notatur ap. I. M. HOFFMANN. *hiſt. agn. monſtroſ.* E. N. C. *Dec.* I. *Ann.* IX. X. *Obſ* IV. DUVERNOY *monſtr Caſanenſ. Act. Petropol Vol.* III. Duae tamen aortae in *monſtro Haſſiaco* unicipite HEYLANDI.

(1) Fig. III. b -- I.

(2) l. c. K. Z.

(b) Videtur vena cava ſequi debere aortae naturam. Duplex nempe in claſſe noſtra, apud RIOLANUM, KULMUM, SALZMANNUM, ZAMBECCARIUM, &c. In bipedibus vero aut unica, apud BRUNNER, PAULE', LEMERY, aut duplex cito in unam coaleſcens BILS, RAYGER, MORRIS.

(3) Fig. III. G. G. H. H. Y. Y.

(c) Renes in noſtra claſſe fere perpetuo bini ſunt, uti apud RIOLANUM, GRANDI *Phil. Tranſ.* 58. DURSTON *ib. n.* 65. GREISEL. E. N. C. DEC. I. *Ann.* I. *Obs.* LV. I. M. HOFMANN, E. N. C. *Dec.* II. *Ann.* IV. BLISCHER. E. N. C. *Cent* III. IV. *app.* SALZMAN. l. c. *Vol.* IV. *Obſ.* LXIII. WAHRENDORF *ibid. Obſ.* CL. CONQUEDO *Zod. Med. Gall.* 1618. *Nov. p.* 133. & 1683. *p.* 249. CUCHOT.

quatuor (a), (quorum qui in dextra puella ſiniſter, idem & duplex fuit (5), ramis ad exiguam a veſica ſua (b) diſtantiam confluentibus, quae varietas non infrequens eſt,) UTERI (6) duo (c), OVARIA & CAPSULAE ATRABILARIAE (7) quatuor, &

CHOT. 1683. p. 249. VALISN. rilaz. n. 5. MULEBANCHER. ib. ZAMBECCARI ib. COMM. LIT. 1731. ſpec. XLIII. Unica eſt in contrarium obſervatio LANZONI qui duos tantum renes vidit E. N. C. *Dec.* III. *Ann.* I. *Obſ* CXI. In bicipitum claſſe quae unam habet pelvim, duo plerumque renes; uti habet DENIS *memoir. p.* 132. BRUNNER, RAYGER, &c. Quatuor legimus ſi ſatis fida eſt obſervatio, apud GABRIEL. CUNEUM & MASSAM l. c. Tres renes in bicipite DUVERNOY *Monſtr. Petrop.* & in monocephalo HEYLAND.

(4) Fig. III. f. d. O. O.

(a) Frequens eſt varietas in ordinaria fabrica, conf. EUSTACH. de *renib.* ad T. III. & *Tab. poſthum.* XII. f. 9. BLAS. *Obſ. Med* L. IV. c. XVI. T. VII. f. 4. MUNNIK *de re anat.* p. 65. RUTTY *of urinary ways* T. II. & p. 10. 11. WINSL. *expoſit. anatom.* IV. §. 418. In monſtro vero bicipite Petropolitano DUVERNOY *Act. Petrop.* Vol. III.

(5) Fig. III. d. e.

(b) Veſica duplex eſt, quoties duae ſunt pelves. Hinc in noſtra claſſe, duas ſemper obſervamus apud RIOLAN. GRANDI, DURSTON, CONQUEDO, CUCHOT, GREISEL, IOH. MAUR. HOFMANN E. N. C. *Dec* II. *Ann.* IV. BLISCHER, SALZMAN, WAHRENDORF, KULMUS, MULEBANCHER, MAZUCHILLI, COMM. LIT. 1731. Pari ratione ſimplex veſica eſt, quando pelvis adeſt unica, ut in obſervatione CUNEI, TULPII, BRUNNERI, PICHART, DENIS *Mem.* RAYGERI. &c. Prioris regulae exceptio nulla obcurrit, alterius duae, ubi veſicae duae in unam urethram coaleſcebant, E. N. C. *Dec.* II. *Ann.* X. *Ob.* XXXIII. & BUCHNER. *collect.* 1728. *M. Apr.* p. 1006.

(6) Fig. III. P. g.

(c) In noſtra claſſe perpetuo duo adſunt uteri, aut penes; & admodum obſcura eſt obſervatio TAYLORI *phil. trans.* n. 175. p. 1156. ubi duae vulvae conjunctae fuiſſe narrantur. Similiter unus in bicipitibus, & ſemel tantum ea in claſſe duos uteros legimus in unam vulvam conjunctos, in obſervatione PICHARTI ZOD. MED. GALL. *Ann.* I. p. 129. ſemel vero cum utero conjuncta maſcu-

 lina

& nihil in his inſoliti. Adfuerunt etiam duo hymenes (a) membranacei, venis rubellis depicti, qui non ſunt niſi longiores rugae, quibus ſubſtantia vaginae verſus exterius pudendum producitur. Eadem eſt plane anuli pylorici (b) & valvulae coli

---

lina organa in hiſtoria LEMERY. Quae dum ſcribo, nolui praeterire mirabilem frequentiam ſexus feminini in partubus noſtrae claſſis. In quadraginta enim & duabus vicibus, vices puellarum ſunt triginta, puerorum novem, duae ubi uterque ſexus adfuit, una absque ſexus indiciis. Non itidem in bipedum claſſe, ibi enim frequentes mares. D. AUGUSTINI, CUNEI, BUCHANANI, BARTHOLINI *hiſtor. anat cent.* II. *Obſ.* LV. TVLPII L. III. *Obſ.* XXXVII. DENYSII, RAYGERI, BRUNNERI, hermaphroditi etiam tres, DERHAMI *phil. trans.* n. 320. LEMERYI & ſuſpectus ille BILSII (penis enim quem loco naſi pingit, atque patulo canale in cerebrum duxiſſe addit, quidvis aliud potius fuiſſe videtur). In ea claſſe ubi perfectior foetus imperfectiorem pectori ſuo adnatum circumfert, mares fere perpetui, & puellae WINSLOWI inter quindecim exempla ſolae occurrunt.

(7) F. & prope Y. Y.

(a) Hymen in foetu perpetuus, & admodum conſpicuus eſt. Ejus praeſentiam confirmant graviſſimi auctores VESLING *epiſt.* VIII. & *ſyntagm. anat.* C. VII. RIOLAN. *anthropol.* L. II. c. XXXV. SEBIZ *de not. virginit. p.* 292. RUYSCH *obſ. chirurg.* XXII. DRAKE *anthropogr.* L. I. c. XXI. MORGAGN. *adverſ. anat.* I. §. 29. & IV. *anim.* XXIII. *p.* 43. 44. HEISTER E. N. C. *cent.* VIII. & *compend. anat.* n. 30. WINSLOW *expoſit. anatom.* IV. §. 630. Ut mirum eſſe poſſit, fuiſſe viros non infimae notae qui de hujus circelli exſiſtentia dubitaverint, uti ORIBASIUS, EUSTACHIUS (referente AUGENIO & LAURENTIO. Locus non ad manus eſt, & dubium de veritate hujus adcuſationis naſcitur ex conſideratione figurae I. T. XIV.) LAURENT. *hiſt. anat.* L. VII. c. XII. PAREUS L. XXIII. PINAEUS proprio libello, KANOLD *act. Vratislav.* 1717. *M. Nov.*

(b) In recente ventriculo eſt mollis quaedam plica tunicae villoſae, ex ventriculi limite verſus duodenum productae. Flatu & exſiccatione eam valvulae ſpeciem induit quam depingit HEISTER *comp anat.* tab. I. f. 6. uti plicae tunicae villoſae quae in inteſtinis eſt in KERKRINGIANAM fabricam arte mutantur.

coli (a) fabrica. Hymenem in junioribus nunquam vidi deficere.

§. VIII.

Verum longe mirabilior fuit pectoris forma, in qua praecipue a caeteris partubus noſtrum diſtinxit divina idea. Et primum quidem in ſterno & anteriori thoracis facie nihil inſolentis (1). Concurrebant ſupra ſternum pectoralium muſculorum fibrae (b), quod in foetu perpetuum fere eſt, ut dexter cum ſiniſtro in unum confluat. Coſtarum, clavicularum, ſterni cohaeſiones nihil novi prae ſe ferebant.

§. IX.

(a) Celebris haec valvula eſt carnea, & villoſa membrana inteſtini ilei, inferius & dexterius intra colon producta, cum ſuperius & ſiniſterius eaedem membranae ad cohaeſionem inteſtinorum in plicam contractae quaſi deſinant. Quare ſoluta adcurate compage celluloſa quae inteſtinum ileum cum colo conjungit, paulatim omnis illa muſculoſa & villoſa inteſtini ilei portio ultra pollicis longitudinem ſe extra colon ſubducit, nuda ab exteriore tunica, & valvulae loco relinquit oſtium tumens, in oris cujusdam elliptici ſpeciem. Talem circulum jam PAWIUS deſcripſit, in Epiſtola ad civem meum HILDANUM, p. 1020. 1021. deinde HIGHMORUS *diſquiſ. anat.* L. I. P. II. c. 29. RUYSCH *theſ. max.* n. CLXVI. Et ob hanc ipſam praeparationem, SCHELHAMMERUS in *analect.* & BIANCHI apud MANGET. *theatr. anat.* valvulam coli noluerunt admittere. Verum in eam quam defendunt ſententiam, ſua manu valvulam parant, quae ſibi relicta adeſt omnino, non equidem ab inteſtino ileo diverſam ſubſtantiam nacta, ſed flatum nihilo ſecius, in cadavere ipſo ſubinde fortiter ſuſtinens, ut nihil ex colo in tenuia inteſtina remeare poſſit. Conf. ubique WINSL. *expoſ. anat.* tom. IV. n. 157-161.

(1) Conf. Fig. I. & VIII.

(b) Sunt in ſterno puncta quaedam, ex quibus radiorum inſtar fibrae tendineae muſculorum pectoralium oriuntur, ſubſtantiae ſterni in iis punctis profunde infixae, (RUYSCH *catalog. rarior.* f. 9. p. 178.) Verum in foetu praeterea duo pectorales ita ſibi invicem vicini ſunt, ut tendineae fibrae unius lateris trans conpares ferantur in latus obpoſitum, ita ut ſternum peranguſtum, vix niſi remoto muſculo in conſpectum veniat.

§. IX.

Reſectis coſtis in oſſea earum parte, apertum eſt pectus (1) adparuerunt duae cavitates ſolitum habitum prae ſe ferentes, & adſueta ſpecies mediaſtini (a). Pericardium (2) medium tenebat pectoris, ita ut mucro minime ſiniſtrorſum deflecteret, ſed medio ſepto transverſo recta linea adhaereret. In thoracis cavea utraque, vulgaris plane pulmonum facies aderat.

§. X.

THYMI (1) duo, (d) cuique puellae ſuus, (e) bicornis uterque: eorum cornua (2) longo & gracili tractu comitabantur

---

(1) Fig. IV. tot.

(a) Fabrica nempe celluloſa in magnas & multiplices bullas flatu adſurgit, quae in adulto boni habitus, pinguedine repletur, in foetu vero aut macilento corpore inter ſternum proxime anterius, & thymum atque pericardium retro ſe ſita late natat, ab ortu venarum ſubclaviarum ad eam ſedem uſque ubi mucro cordis ſepto transverſo adhaeret. Haec fabrica adcedente utrinque a pleurae ſacco ſingulo pariete dextro & ſiniſtro, valente ſatis, diſtincto, & in adulto ſesquipollice non breviori, induit ſpeciem ſepti dividentis utrumque thoracis cavum inaequaliter.

(2) I. A.

(b) Conf. EUST. T. XV. f. I. II. IV. CANT. *impet. anat. tab.* IV. Ab ea enim figura non admodum videbatur recedere primo adſpectu.

(c) Fallaci ſpecie quaſi integer thorax adpareret, erant autem nonniſi pulmones anteriores, dexter dextrae ſiniſter ſiniſtrae puellae.

(1) Fig. IV. b. B.

(d) Quoties vaſa majora duplicia adſunt, ſive unum adſit cor ſive bina ſint, thymus duplex eſt: conf. LANZONI E. N. C. *dec.* III. *ann.* I. SALZMAN. l. c. & alii.

(e) Ea mihi verior viſa eſt thymi figura, ut duae longae glandulae, extremis utrinque acuminatis, fere in medio cohaereant iſthmo aliquo, ex quo cornua quatuor producuntur, ſuperiora duo longiora & graciliora, quae in infante ad thyroideam glandulam produci ſolent, vel ad ejus latera quandoque altius, ad ipſam fere

tur Arteriam aſperam, & paucis a Glandula Maxillari lineis terminabantur, plane ut favere viderentur BELLINGERIANAE Hypotheſi (a).

§. XI.

Ut reſecta fuerunt membranularum vela, & apertum Pericardium, (ex cujus vulnere effluxit plurimum lymphae rubellae (b) uti foetubus ea lympha ſolet adeſſe uberior: Similis autem lympha pectus ubique inundavit) adparuit Cor ingens unicum (c), in medio pectore, quod vaſa ſua ad utrumque Collum diſtribuebat aequaliter, non dubio etiam naturae inſtituto, ut medium teneret, utrique puellae aeque proprium favensque.

§. XII.

---

fere glandulam Whartoni: Duo alia breviora & craſſiora cornua deſcendunt, magis diſtincta quam in figuris ſolent. Per iſthmi poſteriora arteria & vena notabilis ad thymum ſolet deſcendere. Inter cornua ſuperiora adſcendunt venae thyroideae infimae.

(a) Longitudo nempe cornuum thymi reſpondet, quae BELLINGERO in monſtro etiam viſa eſt, neque tamen penitus rara eſt in ſtructura ordinaria. Ductum certe neque ipſe auctor, neque ullus mortalium ſatis certo vidit.

(1) Fig. V. A.

(b) Nobis perpetuo ſic viſum eſt, conf. DUVERNOY *act. petropol.* in *M. Caſan. vol.* III.

(c) Unicum in duplicatis partubus cor reperiri jam pro regula dedit RIOLANUS *de monſtr. nat. lutet.* c. IV. Et reſpondent obſervationes. In noſtra claſſe, unicum habetur apud PAREUM *de monſtris* L. XXIV. ad annos 1546. & 1572. CAEL. RHODIGINUM *antiq. lect.* L. XXIV. GRANDI, DURSTON, CUCHOT, BRECHT, GREISEL, LANZONI, I. M. HOFMAN. E. N. C. *dec.* II. *ann.* IV. *obſ.* CLII. BLISCHER, SALZMAN, MAZUCHILLI, ZAMBECCARI, KULMUM &c. In claſſe vero bicipitum quibus una pelvis eſt, apud HOFMANN. *deſcr. vit. monſtr.* CUNEUM, LEMERY, PAULE'. In bicorporum claſſe monocephala I. M. HOFMAN. E. N. C. *dec.* I. *ann.* IX. X. *obſ.* IV. Et ſi omnino duo Corda adſint, plerumque tamen eidem Pericardio includuntur, in claſſe noſtra apud MASSAM, CONQUEDO ZOD. MED. GALL. & ib. *ann.* V. p. 251. In bipedibus, apud DENIS *memoir.* p. 112.

§. XII.

Multus fui in expedienda vaſorum ſerie. Vaſa equidem in utroque latere imitata ſunt naturae ordinem, ita ut haec una ſectio, duorum cadaverum vice fungeretur. Erat cuique puellae ſua aorta (1), arcu ſimillimo ſolito arcui flexo utrinque ſiniſtrorſum, ita tamen ut in ſiniſtra puella quatuor (a) eſſent magni

---

BRUNNER, TULP. L. III. *obſ.* XXXIIX. PICHART ZOD. MED. GALL. *ann.* I. *p.* 129. In monocephalis bicorporibus DUVERNOY *act. petropolit. vol.* III. *monſtr. caſan.* Duo vero & diſtincta corda in noſtra claſſe ſolus habet WAHRENDORF E. N. C. *vol.* IV. niſi & ea in uno pericardio fuerint: In bipedibus, ſive quibus duo capita, thorax & pelvis ſolitaria, BILS, BORELL. *cent.* II. *obſ.* 57. RAYGER. MORRIS. BRUNNER, BUCHNER *collectan.* 1728. p. 1006. (hujus tamen obſervatio corda habet per arterias pulmonales conjuncta) in monocephalis HEYLAND & ZOD. MED. GALL. 1682. p. 38. Ex quo conſenſu obſervationum, in noſtra certe claſſe, facile adparet ex deſtinato naturam id adfectaſſe quod eſt melius. Cum nempe connati foetus non poſſint non magnam ſui corporis partem conmunem habere, metus ſemper erat, ne inpulſio ex diverſis cordibus ſanguinis motum ibi minus aequabilem produceret, qui ſi debilior ab uno corde, ab altero adcederet fortior, turbas magnas in omnibus partibus excitaturus erat quae ab utroque corde arterias adcepiſſent. Cor vero unicum aequa lege ſanguinem ſuum diſtribuit, totaque fabrica ſimplicior eſt & concinnior.

(1) Fig. V. K. & I. Fig. VI. B. B. & e. f.

(a) Quando arteria carotis & ſubclavia dextri lateris diſtinctis truncis ex aorta oriuntur, quales hiſtorias habent BERGER in *act. erud. lipſ.* 1698. p. 295. HEISTER *orat. de increm anat.* p. 168 WINSLOW *expoſit. anat.* nr. 19. Ad quae exempla non refero, ut equidem fieri ſolet, figuram COWPERI apud DRAKE *anthropol.* tab. XX. dubius enim ſum an ſatis a communi ſtructura recedat. Alia ratione NICOLAI thyroideam ex trunco aortae prodeuntem deſcribit, *de direct. vaſor.* p. 25. ego vero vidi arteriam vertebralem ſiniſtram ex arcu aortae inter carotidem & ſubclaviam ejus lateris oriundam, quae praeterea longo trunco adſcendens, non ut ſolet ſextae, ſed tertiae vertebrae colli canalem inſculptum proceſſui transverſo ſubiit.

magni rami (2) arteriae aortae, in dextra (3), ex magis recepta naturae lege tres duntaxat. Arteria pulmonalis (4) cuique puellae ſua (a), ſuus (5) ductus arterioſus (b). Superabat (6) diameter arteriae pulmonaris diametrum aortae (c) & ductus arterioſus utrovis ramo arteriae pulmonalis amplior (d) fuit, quae menſurae in foetu & recens nato mihi cum MERYO ſatis conſtantes viſae ſunt. Media inter arterias, adnata baſi cordis auris (7) unica (e), ita ampla, ut in anteriori & poſte-

---

(2) Fig. V. S. M. L. N. Fig. VI. g. h. i. k.
(3) Fig. V. 6. 7. 8. fig. VI. H. I. K. G.
(4) Fig. V. 3. fig. VI. D. L. M. & L. M. N.
(a) Uti in obſervationibus MAZUCHILLI, ZAMBECCARI, SALZMANNI, LEMERYI, KULMI, RIOLANI &c. Singulare eſt, nullam adfuiſſe in monſtro petropolitano DUVERNOY, & in altero latere monſtri caſanenſis ejusdem, ejusque loco ramos ex arteria aorta in pulmones abiiſſe. Uti arteria pulmonalis ex ventriculo ſiniſtro apud HOFM. *vit. monſtr.*
(5) Fig. V. 4. fig. VI. ab *L.* ad E. & ib. ad m.
(b) Duplex ductus arterioſus in obſervationibus LEMERYI, SALZMANNI, MAZUCHILLI. Omnino nullus in foetu Stutgardino COMM. LIT. 1731. *ſpec.* XLIII. Cur in noſtro aliisque ductus arterioſus, cum nullum foramen ovale adſit?
(6) Conf. fig. V. & VI. ad D. & B. B.
(c) MERY *de la circulat. fait* 2. p 9. TREVV *de differ. inter nat. & non nat.* T. I. f. 3. 4. 5. T. IV. f. 69. & nobis etiam perpetuo viſa eſt arteria pulmonalis in foetu major, uti in adulto minor eſt, licet non dimidio major uti MERY; Imo vero contrarias obſervationes protulit TAUVRY *hiſtoir. de l'acad. des ſcienc.* 1699. p 33.
(d) MERY *de la circul.* p. 11. nr. 10. not. TAUVRY *de la generat. des anim.* p. 199. TREW. l. c. f. 69. k. l. m.
(7) Fig. V. B. fig. VII. B. c.
(e) In corde foetuum noſtrae claſſis ſaepe repertae ſunt aures quatuor: ut apud RIOLANVM, MAZUCHILLI, MULEBANCHER, ZAMBECCARI, J. M. HOFMAN. E. N. C. *dec.* II. *ann.* III. *obſ.* CLII. BLISCHER, KULMVM. &c. Duas tamen in noſtris habent DURTON, CUCHOT, LANZONI, COMM. LIT. 1731. *ſp.* XLIII. in aliis PAULE', J. M HOFM in *agno monſtros.* Tres BRECHT & SALZMANNUS, licet hujus tres aures unius ſacci ſint adpendices

ſteriori cordis facie conſpiceretur: Cum ramos perſequerer, repertae ſunt ſuis locis carotides quatuor (8), totidem thyroideae arteriae (a), tam ſuperiores quam inferiores (9), cervicales (b) quatuor (10), Mammariae internae (11) & verte-

---

dices ut a noſtra obſervatione minus ſint remotae. LEMERYI vero obſervatio cum noſtra omnino conſentit, tum alia ſine duplicatis partibus MERY *hiſt. de l'acad.* 1700. nr. 17.

(8) Fig. V. 13. 7. L. M. fig. VI. H. I. h. i. f. IV. H. I. L.

(a) Eae ſunt perpetuo primi rami adſcendentes arteriarum ſubclaviarum, & prodeunt e regione mammariarum, proxime ante vertebrales, hisque parallelae. Earum diameter inſignis eſt, neque pro dignitate pinguntur a LEONCENA *phil trans.* nr. 280. & fig. II. nr. 4. neque a DRAKIO, melius ab EUSTACHIO T. XXVI. utrinque. In foetu vix minores ſunt carotide externa, & ſi addas alias thyroideas arterias, aequales. Hae ſuperiores primae ſunt ſoboles carotidis externae, ex ipſa ſede diviſionis ubi ab interna ſe diſtinguit. Quare ſi conferas etiam ampliſſimas venas thyroideas, alias infimas, ex diviſione venae cavae & ſubclavia ſiniſtra adſcendentes, vel ex ſola ſubclavia ſiniſtra; alias ſuperiores, quae duplices ſaepe triplicesque, vel in truncum venae iugularis internae, vel praeterea in pharyngaeas, vel in truncum illum qui cum linguali, angularem educit, ſe exonerant; Venas tandem thyroideas medias, quae non perpetuo, frequenter tamen in venam jugularem internam ſub ſuperioribus inſeruntur: Si hanc omnem ſanguinis molem conſideraveris, quae in glandulam thyroideam confluit, & ex ea redit, naſcetur utique ſuſpicio magnae alicujus & incognitae utilitatis, quam glandula haec corpori humano praeſtare videtur.

(9) Fig. V. ad O. X. duae tantum, in puella ſiniſtra.

(b) Eae alias ex thyroideis inferioribus prodeunt, alias ex trunco ſubclaviae, ad ipſam originem thyroideae: ramos dant alium quidem adſcendentem juxta proceſſus cervicis transverſos ad ſummam usque, ſurculum ſingulum ad ſinguli nervi exitum inmittentem: alius ſe extrorſum ad muſculos conjicit. Deinde ex thyroidea alius, perpetuus ad primas dorſi vertebras, duas vel tres deſcendit, ſimilis adſcendenti.

(10) Fig. V. T. V. V. 12. 15. 16.

(11) l. c. Q. D. 10. 18.

tebrales (12) totidem, quatuor etiam arteriae coronariae (13), binae ex ſingula aorta.

§. XIII.

Atque extrema horum vaſorum paria ſolitam quidem viam adfectabant, interiora obſcuriora (1) erant, in univerſum tamen ſimilia. Poſterius (a) enim ſternum (2) obverſum anteriori, fulciebat poſteriora pericardii, ut medium duobus ſternis cor interpoſitum eſſet: Erat vero ſternum hoc poſterius ſuis etiam claviculis ſuisque coſtis recepto more conmiſſum. Simulque adparuit novus thorax. Utrimque enim ad cor ſpina dorſi eminebat (3), quarum quaelibet ſuam venam azygon

---

(12) l. c P. Y. 11. 14.

(13) l. c. dextra puellae dextrae f. V. 2. f. VII. 3. f. IV. a; dextra puellae ſiniſtrae f. VII. 5; ſiniſtra puellae ſiniſtrae f. VII. I. ſiniſtra puellae ſiniſtrae f. VII. e.

(1) Conf. Fig. V.

(a) Probabile fit, foetus noſtri ſimiles, hanc thoracis conpagem habuiſſe. Et quando unum ſternum adfuiſſe legimus, ſuſpicio fere eſt poſterius, anguſtius, & inperfectius, obtectum muſculis pectoralibus latuiſſe. Unicum certe legitur apud BRECHT. Qua etiam ratione ſternum plane defuiſſe narrant MULEBANCHER apud VALISN. DURSTON *phil. trans. n* 65. COMM. LIT. 1731. n. XLIII. Sed cum nobis ſentit MAZUCHILLI, SALZMANN CUCHOT. & I. M. HOFMAN *hiſt. agn. monſtr.* In iis quibus unica pelvis eſt, ubiqve unum ſternum reperimus, apud PICHART *Zod. Med. Gall.* 1699 *M. vug.* p. 129. BRUNNER, DUVERNOY *monſtr. petrop.* LEMERY. Retineri vero debet in memoria, ſternum anterius, ſiniſtras coſtas, claviculam, pectorales muſculos &c. Siniſtrae puellae, dextras easdem partes Dextrae recepiſſe, uti ſternum poſterius, Dextrae puellae coſtas, claviculam, muſculos ſiniſtros, easdemque partes dextras Puellae Siniſtrae. Utrumque ergo ſternum utrique puellae conmune fuit & ambiguum.

(2) Fig. V. C. Fig. VIII. ſupra anterius ſternum. Anterius vero Fig. V. T. & Fig. VIII.

(3) Fig. VIII.

gon (4) ſuamque aortam (5) comites habebat. Hiſce ſpinis qua parte poſterius coſtas educebant ad poſterius ſternum, adjacebant duo alia ſemipectora, poſteriora, pone pericardium latentia, ſuis etiam (6) pulmonum lobis repleta. Erant ergo quatuor omnino mediaſtina; lateralia duo, quorum quodlibet a ſua ſpina dorſi ortum ſuos pulmones ſeparabat, anterius aliud a ſterno anteriori ad ſuum pericardium, poſterius denique a ſterno poſteriori profectum. Pectora exteriora perfecta & ampla erant ſolito modo, interiora anguſtiora & ad angulum acutum carinae inſtar excavata.

§. XIV.

Cum venas perſequerer, jam plus adſuit varietatis. Habebat nempe cor venas cavas duas deſcendentes (1), e medio ſacco poſterius ortas. Superior vena cava (2) dextrae puellae erat unica, ſed duae in ſiniſtra (a). Et in dextra quidem puella, vena cava ex parte dextra auris communis orta, edebat primo (b) venas pulmonales (3), & priores & poſteriores, ad dextrae puellae pulmonem, proximus ramus erat vena ſine pari (4), neque remota ſubclavia ſiniſtra (5), ſuper hanc ejus-

(4) Fig. VI. O & p.
(5) Fig. V. R. & S. Fig. VI. F. & f.
(6) Conf. Fig. 17. & inprimis Fig. VII. ibi pulmones anteriores ſunt D & i, poſteriores E & K.
(1) Fig. VII. P. b.
(2) Fig. V. 19. Fig. VI. P. Fig. VII. m.
(a) Singulare hoc, & absque exemplo.
(b) Et hoc ſingulare, & absque exemplo. Reſpondet autem iis obſervationibus, ubi arteria pulmonalis ex aorta prodiiſſe viſa eſt: p. 19. not a. HOFMAN *in vit monſtr.* venas pulmonales ex eodem cum vena cava ventriculo prodiiſſe vidit, idemque LEMERY & DUVERNOY in corde poſtico *monſtri caſanenſis.*
(3) Fig VII. n. o.
(4) ibid. p.
(5) ibid. q. Fig. V. 25.

ejusdem lateris jugularis interna ſiniſtra (6). Truncus denique findebatur in jugularem dextram (7), & ſubclaviam dextram (8), jugularis vero in internam & externam (9), adjacentes ſibi atque parallelas (c). Ut adeo in hac puella unicus eſſet truncus venoſus ſuperior, neque unquam pulmonis circulatio poſſibilis diverſa ab illa corporis reliqui. Non eadem fuit in puella ſiniſtra facies. Hujus enim & dextra (10) fuit vena cava & ſiniſtra (11), quarum ſiniſterior jugularem (12) & ſubclaviam (13) duntaxat ſui lateris, dexterior & eas (14) & azygon (15) edebat. Venae vero pulmonales ejus puellae ex corde (16) diſtinctis locis oriebantur.

§. XV.

---

(6) ibid. r. Fig. V. 2 '. Fig. IV. f.
(7) ibid. t Fig V. 22. Fig. IV. u. u.
(8) ibid s. Fig. V. 23. Fig. IV. o.
(9) Uti in Fig. V. ad m. n. Fig. IV. ad M N.
(c) Quae rarior fabrica indicatur a WINSLOW. *expoſit. anat.* III. *Tr. des veines.* 70. Sed rariſſimum exiſtimo, quod idem veriſſimus ſcriptor habet §. 71. Venam nempe jugularem externam anteriorem, ramum aliquando eſſe ejus quam vocat poſteriorem. Ego certe cum alias ob rationes in quindecim cadaveribus has venas obſervarem, nunqvam ita ſe habere vidi, ſed perpetuo a jugulari interna ortum unum, duos vel tres etiam ramos ad linguam, uvulam, faciem, pharyngem diſtributos, quorum unus aut plures intra glandulam parotidem inſerebatur jugulari, quam plerique externam, WINSLOW ſuperiorem & poſteriorem vocat. Neque unquam infra glandulam parotidem vidi communicationem inter jugularem internam & hanc ſuperiorem. Conf. EUST. T. XXV. XXVI.
(10) Fig. VII. M.
(11) ibid. K. Fig IV. K.
(12) ibid. K. ſuperius Fig. IV. L. Fig. V. interna m, externa n.
(13) ibid. L. Fig. IV. O. Fig. V. I.
(14) Iugularem Fig. VII. N. Fig. IV. Q. Fig. V. Z. ſubclaviam Fig. VII. X. Fig. V. a.
(15) Fig. VII. O. Fig V. b.
(16) Fig VII. R R. S.

§. XV.

Nervorum facies quae in duobus diſtinctis hominibus. Id adparuit in truncis nervorum vagorum (1), intercoſtalium, recurrentium (2), brachialium, cardiacorum, quos cum cura examinavi. Non ergo dubium eſt, duas fuiſſe harum puellarum voluntates (a), cum quodvis cerebrum ſuum diſtinctum haberet nervorum & muſculorum ſatellitium.

§. XVI.

---

(1) Fig. V. f. & i & 17 Fig. IV. K. K. X.

(2) Fig. V. h.

(a) Ab antiquioribus multum diſputatum eſt, an una, an duae ſint foetuum connatorum animae. Opiniones, & rationes morales aut metaphyſicas recenſere non adtinet; ſed anatomicis facile evictum eſt, duo adfuiſſe animae miniſteria, cerebra, medullas ſpinales, muſculos artuum, capitis, & pleroſque trunci. Seorſim ſuis ex locis prodierunt trunci nervorum, licet cardiaci in duplicato corde ultimo connexi fuerint Duo ad pulmones nervorum faſciculi ex nervo vago, brachiales utrinque. Paucae partes communes, ad ſternum utrumque, & abdomen ſuperius; in iis absque dubio conmunis ſenſus. Experimenta ſi quaeramus, exſtant ubi in noſtra & adfinibus fabricis duae & contrariae quidem voluntates fuerunt; Uti apud AUGUSTINUM *de civit. dei L.* XVI. c. 8. BUCHANANUM *rerum ſcoticar. L.* XXIII. LICETUM, de homine nato florentiae, PHIL. COLL. n. 2. p. 21. FEUILLEE' *journ. d'un voyag* p. 486. In aliis connexionis generibus, eadem voluntas ſe exſeruiſſe videtur, quoties caput unicum & non ſatis diverſa cerebra, aut duo capita uni trunco inſiſtentia, ſi fides RYFFIO *L.* V. c. III. Vel denique perfectior foetus ſolus vixit vitam hominis, cum alter tamquam pars aliqua majoris vegetaret, absque indicio animae ſatis manifeſto. Quod frequens eſt in eo genere, ubi homo perfectus, inperfectiorem ſuo pectori connatum circumfert, conf. LANG *epiſt. med.* L. II. nr. 8. p. 535. BARTHOL. *hiſtor. anat. centur.* I. nr. 56. VALISN. *rilaz. di var. moſtr.* nr. 14. ALDROVAND. de monſtr p. 610. PAREUS ann. 1540. WINSL. *memoir. de l'acad roy. des ſcienc.* 1733. BRUKMAN *comm. lit.* 1732. nr. 23. Sed tunc omnis inpreſſio ſenſuum ad perfectiorem defertur. Et merito quandoquidem alimenta quidem a majori habuit foetus minor, ex iis obſervationibus ubi inteſtina minoris

ex

§. XVI.

Tandem apertum fuit COR primarium hominis organum: In eo ſollicita perquiſitione reperta eſt auris unica, perampla, recipiens omnes venas utriusque puellae, per venas cavas quinque (1), pulmonalem unicam, cum altera venae cavae ramus eſſet. Quare videtur in foetu miſceri in aure thalami utriusque ſanguis, promiſcue ire, redire. Hic certe vita ſalubris & felix ducta fuit cum ſanguis & corporis univerſi, & pulmonum in uno ſacco conmiſceretur. Sed & adparet, conmunem fuiſſe utriusque puellae maſſam ſanguineam (a). Non ergo in ſanguine animam habitare. Potuiſſe una puella cibos ſumente nutriri & alteram, una aegrotante alteram integra valetudine gaudere non potuiſſe. (b) Sed majus & illuſtrius ſequi-

---

ex ileo majoris originem traxerunt. (TROMBELLI *epiſt. ad* MORG *in opp.* VALISN. p. 295. & WINSLOW) ſenſum vero, quando nervi minoris ex majoris brachialibus, ſanguinem tandem, quando vaſa minoris ex axillaribus majoris profecta ſunt, apud COLUMBUM *de re anatom.* L. XV. p. 266.

(b) Non ergo referri potuit ad eam ignobilem claſſem monſtrorum, ubi muſculorum loco non niſi pinguedo reperitur; uti fieri ſolet in artubus ſupernumerariis, quales in brutis animalibus valde frequentes reperiuntur, & quibus plenus eſt ALDROVANDVS *de monſtris.* Eos enim muſculis omnibus deſtitui, ante reliquos obſervavit RUYSCHIUS *advers. anat.* I. *p.* 21. tum DUVERNEY apud WINSLOW *memoir. de l'acad. des ſcienc.* 1733. & ipſe WINSL. atque MORAND. *in eodem anno actorum pariſinorum.* Neque dubito quin noſtra in claſſe, muſculi perpetuo adfuerint: Solent de iis pauca verba facere ſcriptores; Diaphragma tamen & muſculos abdominis ubique adfuiſſe legimus.

(1) Fig. VII. Q. K. M. P. b. m.

(a) Quod conmune eſt omnibus iis foetubus qui duos tantum cordis ſinus habent §. XVII. not. (a) Horum enim omnium quilibet gemellus ſui fratris chylo & ſanguine utitur.

(b) Ut eo magis mirum ſit, reperiri hiſtorias, ubi alter gemellorum qui connati fuerant, alteri aliquamdiu ſupervixerit. Qualis eſt AUGUSTINI l. c. & RIOLANI *foetus haud procul oxonia natus* ex

 claſſe

quitur corollarium. Cor fuit duabus puellis unicum. (a) Sed cor in rudimentis foetus perficitur in primis : Ante cor pars nulla vivit. (b) Non ergo fuit ullum tempus, in quo puellae diſtin-

claſſe bipedum, MUNSTERI *Coſmogr.* apud PAREUM p. 736. in in iis quibus ſola frons connata. An hiſce duo corda? ſed & tunc multae venae ſolent conmunes eſſe, uti in pueris obviis pelvibus connatis DUVERNEY *mem. de l'acad des ſc.* 1706. *edit. bat.* p. 551. An ſuſpecta in univerſum obſervatio?

(a) Non huic ſoli ſed plerisque foetubus noſtrae claſſis. §. XI. not (c)

(b) Non repugnant experimenta, licet rem non penitus exhauriant. Sub finem diei tertii punctum ſaliens obſervavit HARVEI *de generat. animal. exerc.* XVII. ſub finem diei ſecundi jam non motum ſolum ſed & veſiculas quae cor conponunt vidit MAITREIEAN *de la format. du poulet Obſ.* IIX. imo, ſub calidiori coelo, adhibita lente vitrea, cor hora trigeſima diſtinxit MALPIGH. *append. de ovo incubat.* ad f. 19. Quibus confirmatur, ante plerasque corporis partes, cor non maximum viſcus jam perfectum in oculos cadere. Sed non ideo prius non adfuit aut non motum eſt. In primis enim originibus neque cor neque alia pars Embryonis ſenſuum ope diſtinguitur. Namque motus & partes minimorum corporum oculus non diſtinguit, quas lens vitrea demonſtrat, & quae lente inmobilia adparent, animalia jam ſunt perniciſſime mota ſub Microſcopio magis augente: quae etiam ratio eſt, quare MAITREIEAN ante HARVEIUM, MALPIGHI ante utrumque cor viderit. Verum & in iis originibus, ſive conſideremus vermiculorum perniciſſimos in gyrum motus, ſive in altero ſyſtemate, id quod cum ovo adcidit, ruptum ovi cum corpore luteo nexum, perforatam tenſam illam ovarii membranam, motum ovuli per tubam cujus conpreſſionem ejus minutia fere effugit &c, ſatis adparebit in primordiis animalis jam magnos & concitatos motus adeſſe. Verum quid aliud horum motuum organum præter cor? Eſt certe admirabilis quaedam cordis ad motum aptitudo, quae explicationem non admittit, neque ad cognitas cauſas referri poteſt: Quare & prius movetur quam aliae partes moveri videantur, & fortiores motus edit omni alia corporis parte, & poſtquam omnes quieverunt motum ſuum conſervat. Cor catuli ex membranis ſuis exemti pulſat moveturque pluribus horis poſtquam & artus, & ipſa inteſtina quieverunt. Idem flatu per ciſternam & venam

diſtinctam vitam vixerunt. Nullus ergo coalitus fieri potuit, ſed in primis ſtaminibus aeterna naturae lege duo in unum adunata corpora fuerunt. (a) Fuit ergo hoc non monſtrum, per teme-

venam admiſſo ad motus ſolitos redit. Sed & non alia eſt intra corpus machina a qua motus poſſit ad omnes partes eo robore eaque cum celeritate diſpergi, cum non aliud organum vaſa ad omnes corporis partes mittat. Cerebrum certe & ipſum in adulto a corde ſolo motum habet, totum inbelle & ad quietem omni ratione conpoſitum. Quare videtur mihi ſumme probabile eſſe, quod cor in nulla aetate foetus deſit, in nulla quieſcat. Id quamprimum conceſſeris, jam ſequetur in eo foetu quem ſecuimus & plerisque ejus claſſis, eam partem a fabrica vulgari alienam fuiſſe, quae jam in primis ſtaminibus adfuit. Nulla vero vi externa cor a ſolita conſtructione recedere potuit, cum ejus vulnera, & paſſiones quales ad mutandam ejus fabricam requiruntur, omnino lethales ſint. Verum ſi primaria haec pars, a qua omnes pendent, receſſit in ſua origine ab archetypo humano, & reliquae jam tunc ab eodem archetypo receſſerunt, cum earum anomalia ad anomaliam cordis arctiſſime connexa ſit. Nullum ergo tempus fuit, in quo foetus noſter fuerit reliquis foetubus ſimilis, ſed quam primum ſtructus, etiam ad eam fabricam ſtructus fuit quam nobis exhibuit. Hoc primum & fere ſolum argumentum eſt, quo ad hanc de foetu meo opinionem adductus ſum.

(a) Quando primum foetum hunc in patria aperui, protinus in eam ſententiam incidi, non temere & inconſulto caſu pulcherrimam hanc fabricam confluxiſſe ex duorum foetuum naufragio & ruderibus, eſſe omnia in ea plena divini artificii, & videri, in primis jam ſtaminibus fabricam bicipitem conjunctis pectoribus delineatam fuiſſe. Ab eo tempore, poſtquam ſubitaneas cogitationes breviſſimae relationi inſerueram, conſului auctores varios, reperi pleroſque omnia alia ſentire. Antiqui fere naturam gemellos molientem, ſed ſeminis aliquo defectu inpeditam & ad aliam fabricam indigentia aliqua coactam adcuſant. Recentiores plerique duo ova, aut duos vermiculos in unum adunatos, exiſtimant varia monſtra duplicatis partibus producere. In hac ſententia ſunt HARVEI *de generat. anim. exerc.* XXIV. LANCISI *epiſt. ad Mulebancher*, *in opp.* VALISN. II. p. 283. LEMERY *memoir. de l'acad. des ſcienc.* 1724. MARCOT, ib. 1726. BOUTHIER *hiſtoir. de l'acad.*

temeri caſus injuriam deforme, ſed exemplar novi generis creaturarum, & documentum qua ratione divina ſapientia & alias

l'acad. des ſcienc. 1727. DUVERNOY *act. petropol. vol.* III. in monſtro Caſanenſi, BRUKMANN *comm lit.* 1732. *hebd.* XXIII. & alii, philoſophus denique THüMMIG *verſ. ein. erklär. natürl. dinge*, nr. V. §. 4. Neque eſſe invalida argumenta, quae ab hujus ſententiae auctoribus vel proponuntur, vel proponi poſſunt, etiam ex iis adparebit, quae robore minime debilitato, per ſuas claſſes proferam.

I. *Coalitus frequentes ſunt, ex manifeſta cauſa quae diſtinctas partes adunavit.* Ita digiti cruentati, naſus abſciſſus recte colligati facile connaſcuntur. Pericardium poſt leve ulcus cordi valide adhaereſcit, quod hac ipſa hyeme bis obſervatum eſt. Ibi nulla de delineatione ſuſpicio locum invenit Simili ratione reperiuntur aliquando foetus, ubi vel anus coalitus, vel urethra inpervia, vel vagina non perforata, vel inteſtinum rectum connatum eſt. HOTTINGER E. N. C. *dec.* III. *ann* IX. X. HEISTER *cent.* III. IV. *obſ.* 93. vel digiti ſine diſcrimine BARTHOL. *hiſtor. anat. cent.* V. *obſ.* 39. Sed alii etiam ſolis frontibus conjuncti foetus habentur *hiſt. de l'acad. roy des ſcienc.* 1703. nr. 7. apud PAREUM L. XXIV. LICETUM ex MUNSTERO, VALISNERIUM, COMM. LIT. 1734. nr. XLI. ubi manifeſtum videtur foetus in uno amnio colliſos vulneratis frontibus coaluiſſe, ita ut quandoali conjuncta etiam crania in unum parietem abirent cerebra duo ſeparantem. Aliquando coalitus iſti quaſi profundiores ſunt: ut in foetubus per dorſa connatis, quales natae 1486. apud PAREUM. ALDROVAND. *de monſtr. p.* 628. & adcuratius *mem. de l'acad. des ſcienc.* 1727. ex narratione BOUTHIERI, ubi non ſolum cutis conjuncta, ſed conpreſſa in locum parietalium oſſa occipitis, ſeptumque proprium & cerebra & abdominis thoracisque viſcera ſeparabat. Magis per intima conjunctus foetus LEMERYI manifeſta ſuae mutationis in monſtroſam indolem indicia conſervaſſe legitur, ubi dimidium utriuſque ſceleton viſum eſt periiſſe, tertia vero ſpina dorſi enata e fragmentis coſtarum, oſſa ſacra per dimidium quaſi reſecta, deinde coalita. Non ergo datur limes ubi poſſit coalituum ex caſu ortorum finis poni, cum ex ſimpliciſſimis caſibus perpetua ſeries ad maxime conpoſitos uſque reperiatur. Et de ſimplicioribus quidem caſibus, controverſia nulla eſt, magis conpoſiti vero male a prioribus videntur ſeparari, cum continuis gradibus intermediis cum iis cohaereant.

II.

alias formas hominum poſſit efficere ſuo in genere perfectiſſimas & feliciſſimas. Nihil enim fuit in toto corpore quod non in ſuam ide-

II. *Manifeſtae etiam viſcerum coalitiones ex vi & praeter finem ullum natae*, obſervantur frequentes. Bronchoeſophagi in brutis animalibus frequenter reperiuntur, ubi larynx cum pharynge, effracto intergerino pariete in unum canalem abit, unde certa mors animalis quamprimum reſpirationem molitur: Conf. JOH. FABER apud HERNANDEZ *hiſtor. rer. mexicanar.* HOFMAN. *deſcr. vitul. monſtros.* MORAND *memoir. de l'acad. roy. des ſciene* 1733. TREW *comm. lit.* 1736. *hebd.* XV. In bicipitibus quibus unica pelvis eſt, frequenter tertium brachium medium inter vera brachia ex ſcapularum quodam rudimento educitur, quod manifeſta veſtigia coalitorum brachiorum retineat; Ita os humeri quaſi duplex habet BRUNNER, duos radios & duas volas digitosque undecim RAYGER E. N. C. *dec.* I. *ann.* I. *obſ.* VII. duas ex uno cubito manus DENYS *memoir. & conferenc p.* 132. Eodem modo rudimentum tertii pedis apud GEOFROI *hiſt. de l'acad.* 1723. nr. I. VOLGNAD. E.N.C. *dec.* I. *ann.* III, & unus pes cum duabus patellis ſemiduplex HARTMANN E. N. *dec.* II. *ann.* X. *obſ.* 162. Verum & in viſceribus tales praeter naturam coalitiones non rarae. Duorum capitum in unum, idque variis modis HEYLAND *monſtr. haſſ.* REUTZ *acta hafn* Vol. III. nr. LXI p. 99. SCHMID E. N. C. *dec.* I. *ann.* IV. V. *obſ.* 63. DEC. I. *ann.* VI. VII *obſ.* 74. CHILIAN *dec.* II. *ann.* I. p. 143. LEDEL. *ib. ann.* VI. *obſ.* 64. I. M HOFMANN. *ib. obſ.* 165. HEISTER *cent.* III. IV. *obſ.* 192. VIRDUNG *vol.* IV. *obſ.* 76. ALDROVAND *de monſtr. p.* 526. 527. PHIL. TRANS. nr. XXVII. VALISNIER. *rilaz. di var. moſt p* 74. & ibid. ad nr. V. CAECIA apud VALISNER. p. 297. DUVERNOY *act. petrop. vol.* III. WINSLOW. *mem. de l'acad. des ſcienc.* 1733. in hinnulo, CASSEBOHM *de aure* Tr. VI. Aliae ubi ſolum duo oculi in unam ſcleroticam farti ſunt SCHARF E. N. C. *dec.* II *ann.* I. *obſ.* CII. PEYER. *ib. ann.* III. *obſ.* 163. PHIL. TRANS. nr. V. ZOD. MED. GALL. 1682. p. 38. & in primis LITTRE. *mem. de l'acad.* 1717. p. m. 367. ubi duo nervi optici eodem involucro conjuncti. Alias ventriculi diſtinctis oeſophagis conjunctis vero pyloris ut quaſi ſuturae indicium remaneat, ſeptum nempe intra ventriculum eminens, ut in ZOD. MED. GALL. 1682. p. 38. CUNEO apud CARDAN. *de rer. var.* L. XIV. c 77. Uteri vaginaeque duplices apud PALFYN *monſtr.* prius, DUVERNOY *monſtr. coſan.* Vagina & veſica in unum confuſa,

ideam collimaret, nihil temere projectum, nihil quod non ad bicipitem,

fuſa, PALFYN *monſtr. poſterius.* Rectum cum veſica WINSL. *mem.* l. c. DUVERNOY. Vagina cum inteſtino recto HARTMANN E. N. C. *dec.* III. *ann.* 7. 8. *obſ.* 38. & in hunc morem infinita alia. Fiunt ergo utique vi, & absque probabili fine coalitus & confuſiones partium.

III. *Non difficulter explicari poteſt, qua ratione partes aliquae penitus deleantur, quae prius omnino vegetae adfuerunt.* Praelucet ſolitum experimentum in vaſis foetus, deinde multa in hanc rationem, quoties conpreſſio aliqua adfluxum alimenti intercepit. Imo vero muſculi omnes in artubus monſtroſis brutorum delentur, adipe per deſidiam cumulato fibras muſculares obruente, quam cauſam valde illuſtrat obſervatio SALZMANNI fil. *de plur. muſc. in femore defectu*, & E. N. C. *vol.* IV. *obſ.* LXIV. Sed & alias ob rationes, ut ſola preſſione, oſſa vel in difforme inminutumque veſtigium redacta fuiſſe, habet DUVERNOY in *monſtro petrop.* de oſſibus innominatis, deque iisdem MORAND *mem. de l'acad des ſcienc.* 1733. de oſſibus cranii HEYLAND & CASSEBOHM. Periiſſe vero vel pectus cum ſuis coſtis, ut apertum cor nudum eſſet, vel galeam capitis aut totam aut majori ex parte, vel muſculos demum abdominales omnes, vulgaris eſt notitiae. De frontis, & verticis oſſibus, ut quae cerebrum anterius continent PAW in *obſ. ad cent.* IV. *hiſtor anat.* BARTHOL. & ipſe BARTHOLINVS ib *cent.* I. *obſ.* VIII & LXXXIII. SCHMIDT. E. N. C. *dec.* I. *ann.* IV. V. *obſ.* 27. ZOD. MED. GALL. 1681. M. Aug. p. 106. MAURICEAU *des malad. des femm. groſſ.* L. l. c. X. p. 114. 115. MEKERN p. 348. 350 MERY. *hiſtoir. de l'acad. des ſcienc.* 1700. nr. 17. LITTRE ib. 1701. ACT. *uratislav.* 1726. M. *Maj. cl.* IV. *art.* 21. SPöRLIN *propr. diſſ. de prole cranii experte.* Pectoris craterem defuiſſe J. M. HOFMAN. E. N. C. *dec.* III. *ann.* I. *obſ.* CXLIII. MERY. *hiſt. de l'acad.* 1700. & *hiſt. de l'acad.* 1712. nr. 4. Abdomen vero apertum, id jam longe adhuc frequentius eſt: Vid. STENON. *act. hafn. ann.* I. *obſ.* 110 MAPPUM de acephalis, PHIL. TRANS. 421. 422. & tot alios. Id & mihi viſum Bernae. Haec omnia ut frequenter fiunt, ita morbos eſſe, & ab hydrocephalo inprimis aut omnia aut pleraque cranii oſſa deſtructa fuiſſe, de induſtria MARCOT. *mem de l'acad.* 1716. p. 415. POLIS. E. N. C. *dec.* II. *ann.* V. *obſ.* CLXVI. WALTHER. *propr. progr.*

IV. *Au-*

tem, & unicorpoream ſpeciem configuratum eſſet. Annon idem ſen-

---

IV. *Augeri e contrario partes quaſdam atque molem enormem adipiſci*, vel ob adfluentem lympham, vel quod obſtructis vicinis vaſis pars aliqua copioſiore gaudeat alimento, vel quod admittat humores, non autem dimittat libere: Id evidens eſt neque exemplis eget.

V. Tandem *ſitum & connexionem cum vicinis partibus mutari* minime mirum eſt, quoties moles partis alicujus aucta, ad remota uſque adcedit, vel vis admota dispellit non reſiſtentem partem in aliena loca. Sic hepar in thorace reperierunt ZOD. MED. GALL. 1682. p. 38. LEMERY l. c. DUVERNOY *in monſtr. petrop.* ad quae exempla illuſtranda habemus alia manifeſta ſatis, ubi per vulnus aliquod ea via facta fuit, uti celebre illud SENNERTI, & alia, eo magis, quod inter fibras a duodecima coſta ortas, easque quae a ligamentoſa membrana muſculi quadrati prodeunt, ſpacium ſit triangulare non minimum ubi ſeptum transverſum fibris carneis deſtitutum, injuriae facile cedit. Diſpulſa etiam oſſa in ſitus alienos paſſim ſcriptores qui duplicata capita recenſent, nimis crebro teſtantur.

VI. *Minime tandem dignum videtur divina ſapientia*, ut directa intentione voluntatis ſuae creaturas fingat quae nonniſi infeliciſſime vivere poſſint. Caſibus humanis, ſecundarumque cauſarum viribus, morbos mortemque generandi potentiam conceſſit DEUS, ipſe e manu ſua nihil niſi perfectum emiſit.

Quare, ut omnia argumenta in breve robur colligantur, evictum eſt: *Dari adunationes absque praedelineatione; Poſſe mutari partium numerum, ſitum, figuram, magnitudinem, a cauſis poſt primam originem adcedentibus* Neque mirum eſt his poſitis, reperiri foetus, ubi aliquae partes duplices, aliae inter has deletae, aliae alienis locis connexae, aliae auctae aut inminutae ſint.

Quae cum conſiderarem, non parum fracta eſt ea fiducia quam in ſententiae meae veritate poſueram. Verum inter paucos certe ſcriptores qui meae opinioni praeiverunt, reperii DUVERNEYUM *mem. de l'acad. des ſcienc.* 1706. &, quem anno 1735. ſcribens, nondum noveram ſcripſiſſe, WINSLOWUM, *iisd. comm.* 1733. (qui anno 1737. demum in exteris regionibus innotuerunt.) Viros

ſentiendum eſt de plerisque partubus qui infami monſtrorum no-

ros certe, quorum auctoritas numero confidenter poteſt obponi, cognitione anatomes, veritatis amore nemini ſecundos. Non ergo de hypotheſi deſpevari iſtis auctoribus. Sed neque ratio tantae auctoritati deeſt. Digeſſi in certa capita argumenta, quae in hanc ſententiam dici poſſunt, ut demonſtretur, *in prima delineatione jum exſtitiſſe ſingularem fabricam*, neque potuiſſe per vim externam caſusve alios ex ſolita ſtructura demum per corruptionem aliquam enaſci.

(*I. Frequenter occurrunt partes abundantes aut deficientes, aut transpoſitae, ubi in abundantibus nulla de alio foetu ſuſpicio, in deficientibus nulla cauſa morboſa probabilis, in transpoſitione certae notae vim omnem excludentes adſunt.*) Et abundant equidem paſſim, digiti integri cum ſuis muſculis in ſedigitis (*conf.* KERKRING *ſpicileg. obſ.* XXXI.) & in brutis ungulae digitique ALDROVAND. p. 560. VALISN. II. *rilaz.* nr. 5. TREVV. *comm. lit. phyſ. med.* 1736. *ſpec.* 29. mammae cum papillis & fabrica univerſa, FANTONI E. N. C. *dec.* II. *ann.* IX. O. LV. BORRICH. in BARTHOL. *epiſt. cent.* IV. *ep.* LXXVI. & XXXIV. teſtes in variis, cauda e coccyge educta KRAHE *phil. trans.* nr. 180. aortae rami magni, lienes, ductus excretorii varii, organa genitalia in hermaphroditis veris PETIT *hiſtoir. de l'acad. des ſcienc.* 1720. nr. 5. NICHOLLS PHIL. TRANS. nr. 413. Et bifidi ſine ſuſpicione ullius coalitus uteri BARTHOLIN. *cent.* EPIST. II. *memoir. de l'acad. des ſcienc.* 1704. MAI & HUMMEL in *comm. lit. phyſ. techn. med.* Sic multiplicati cordis ventriculi & inmutata vaſorum inſertio ap. CHEMINEAU *memoir. de l'acad. des ſcienc.* 1299. & MERY ib. 1700. Sed ſtirpes inprimis, numero ſtaminum, tubarum, loculorum, idque cum perpetuo conſenſu ſimul auctorum ſegmentorum calycis, petalorumque floris, adeo ſaepe abundant, ut exempla numerare pauperis ſit. Geminos etiam & bicipites frequenter aemulantur fungi & fungoidaſtri, fructus plantarum gemini vulgares, duae ſiliquae phaſeoli ex uno flore STOB. *act. lit. ſuec.* 1723. p. 417. &c. Si invertere velis argumentum, quod tota genera ſtirpium ad partum gemellificum naturalem aptitudinem habeant, uti certa Limonis ſpecies apud FERRAR. *heſperid.* L. III. c. XIX. p. 263. idque illuſtres exemplo ovorum gemellificorum quae teſte VALISNERIO vera ſunt ova diſtincta, conmuni teſta cretacea

nomine naturae errori tribuuntur? nonne & illi ſpecimina potius

tacea in cloaca demum obducta (*rilaz. di var. moſtr. 12.*) Reſpondebo facile, poſſe coaleſcere equidem duos fructus, idque in ſtirpibus facilius, quibus mira ineſt in quavis etiam particula vitae reparandae poteſtas: nova ſtamina, tubas, ſiliquas morbo gigni non poſſe. Quare ſatis, opinor, planum eſt, non ita ſe legibus ſuis adſtrinxiſſe Naturam, quin paſſim ſibi reſervaverit licentiam addendi nova organa, aeque perfecta, & cum reliquis aeque intime connexa, quam quae perpetua neceſſitate adſunt, neque poteſt ab abundantia partium ad coalitum concludi.

II. *Viciſſim defectus quandoque adeſſe absque ſuſpicione illatae violentiae*: Id non exemplo Pericardii Cap. LAMY *diſc. Anat.* aut renis alterutrius, aut crurum BARTOLIN *centur.* II. *obſ.* XLIV. *Act. Uratislav.* 1720. m, febr. WINSLOW *memoir.* 1733. ſed iis exemplis demonſtrabo, ubi cor totum, & caput abfuit. Cor vero vel caput deſtructum fuiſſe vi aliqua externa vitamque absque ſua praecipua cauſa poſt tantum vulnus ſuperfuiſſe, nemo opinor adſeret. exempla non rariſſima ſunt; Habet certe acephalos plures MAPPUS, corde vero deſtitutos EVERHARDUS, SCHELHAMMER E. N. C. *dec.* II. *Ann* IX *obſ.* 148. GOECLER *dec.* II. *Ann.* I. *obſ.* 143. VOGLI *hiſtor. fluid. nerv.* p. 302. apud VALISNER, ANTOINE *hiſt. de l'acad. des ſcienc.* 1703. *Acta. Uratislav.* 1722. *m. jun.* MONRO apud CHESELD. *anat. of human. body.* Ed. II. & multi alii, ubi plerumque cor, & pectus univerſum, & caput præterea defuit, cui abrupto ſi ſupervivit foetus, alias certe leges eum ſequi oportet, quam quae nobis notae ſunt. Neque ergo ita ſe obſtrinxit creator, quin ſubinde foetus fingi patiatur absque partibus iis, quae etiam maxime ſunt neceſſariae, neque protinus a defectu, ad injuriam poteſt concludi.

III. *Partium transpoſitiones, ubi nulla vis externa admitti poteſt, non rarae ſunt.* Saepius totum ſyſtema viſcerum in univerſo corpore ſitum mutaſſe viſum eſt, ut quae dextra ſunt ſiniſtra ſint, hepar in ſiniſtro hypochondrio, cor mucrone ſuo dextrorſum poſitum, arcus dextrorſum inclinatus, & omnia eodem ordine quo ſolent, ſed tranſpoſito reperiantur. Talis hiſtoria eſt quam MENTEL apud PEQUETUM p. 146. & CATTERIUS in *obſerv.* deſcripſit. Similem FRID. HOFFMANNUS, & aliam MERY apud du HAMEL *hiſt. acad. reg. ſcient. Par.* L. III. c. II. enarraverunt.

Evi-

tius diffundentis ſe in infinitos Archetippos divinae ſapientiae.

Evidenter inde arguit WINSLOW, hanc tantam inverſionem non potuiſſe poſt primam formationem contingere, ut quae lethalis fuiſſet, neque potuiſſet ſine præſidio ſapientiſſimae cauſae, adeo integre, & cum tanto diverſiſſimarum partium conſenſu fieri. Ad hanc claſſem pertinet vena umbilicalis ſupra diaphragma inſerta venae cavae ſuperiori, LITTRE *memoir. de l'acad. des ſcienc.* 1709. p. 9. Aorta ex utroque ventriculo cordis cum canalis arterioſus deeſſet, STENONIS *act. hafnienſ. ann. I. obſ.* CX. &c. totum corpus contortum, ita ut major pars eorum quae poſteriora eſſe ſolent anteriora evaſerint, id. *hiſtoir. de l'acad.* 1700. nr. 17. &c. Adeoque & ſitus partium aliquando ab ordinaria fabrica penitus eſt diverſus, neque tamen inde ad vim illatam poteſt concludi.

IV. *Coalitae partes reperiuntur frequentiſſime, ea arte, ut caſus fortuitus eo adſpirare nequeat, eo ſapiente conſilio, ut manifeſta præſtituti finis indicia contineant.* Propoſuit Cl. WINSLOW exemplum, ubi coſta ſecunda eidem loco iisdem conditionibus inſerta fuit, quibus ſolet prima inſeri. Verum in pectore noſtrarum puellarum, magis conpoſitus, magisque admirabilis nexus eſt. (Fig. VIII. & §. XIII.) Si coalitus in iis poſt primam formationem ſecutus eſt, debuerunt coſtae omnes duodecim dextrae puellae, ſiniſtrae deinde pectoralis totus, qui adeo profundas in ſterni ſubſtantiam radices agit (ad §. VIII.), inter coſtales undecim interiores &c. avelli a ſuo ſterno, migrare ad ſternum alterius puellae, hujus lateri ſiniſtro inſeri, iisdem locis, easdem in depreſſiones, cum iisdem ligamentis. Eadem ratione ſiniſtrae coſtae, & adhaerentes muſculi puellae dextrae adhaerere debuerunt ſterno puellae ſiniſtrae. Id ſi caſus fortuitus poteſt, quid demum reliquum erit ex quo ſtudium & prudentia ſe prodat. Verum id parum eſt. Debuit cor utrumque & in meo exemplo, & in plerisque noſtrae claſſis (§. XI. not. b) aperiri, ſinus, aures, ventriculi, per medium reſecari, adnaſci deinde aperto ſimiliter cordi puellae alterius ut ſemicanalis ſemicanali reſpondeat: ſed id factum fuit in corde tenerrimo, diffluente, reſpondet DUVERNOI; an ergo ea in tenerrima aetate ſapientior caſus, vulnera cordis minoris momenti, ſolidior ut ita dicam & conſtantior in tantis injuriis vita? Eadem ratione in bipedibus plerisque aorta & vena cava (§. VII. *not.* a.) aperiri debent integre, & ſemica-

nalis ſemicanali connaſci: venae pulmonales ab aure ſua avulſae inſeri venae cavae (§.XIV. b.) arteria pulmonalis abrupta a corde in aortam inplantari (DUVERNOY in *monſtro utroque*) ductus arterioſus duas aortas conjungere DUV. ib. vena cava in duos truncos fiſſa diverſis cordis ventriculis inmitti (KULMUS) ductus cyſticus a duodeno revulſus ventriculo inſeri (TROMBELLI ap. VALISN.) Ea certe omnia videntur ſuperare omnem caſus fortuiti induſtriam. Verum aliud habet exemplum VALISNERIUS II. p. 74. quod ne ſuſpicionem quidem relinquit ullius potentiae, quae poſt primam delineationem egerit. Cerebra erant duo, intra unum caput, quae facile exiſtimares aliquo coalitu fuiſſe unita. Verum ea nervos genuerunt, qui ſimul, & uniti, bini binique per idem corpus ſe proſecuti ſunt. Fuerint hi nervi corporis alterius, de qvo ſolum cerebrum injuriam aliquam effugerit, qua demum ratione nervi omnes exemti ſuo corpore, conſervati, atque ſui ſimilibus in altero corpore in collegium additi ſunt? Non ergo ex duplicitate partium ad coalitum licet concludere.

V. *Non rara ſunt exempla, in foetubus a vulgari fabrica diverſis partes exſtitiſſe novas, quae neque excorruptione aliarum, neque caſu ortae eſſe poſſunt*; manifeſtos teſtes, adfuiſſe in primo ortu eorum foetuum, propriam determinatamque fabricam; namque uti hae ipſae partes non ſunt caſu natae, ſed de induſtria a Creatore ſtructae, ita & eas partes quibus cohaerent & quibus inſerviunt cum ipſis, in primis etiam initiis ſtructas fuiſſe neceſſe eſt. Tales ſunt valvulae ſingulae ſingulis orificiis venae pulmonalis in aurem dextram adpoſitae (SALZMAN) muſculus proprius bicipitis deficientis loco flectendo cubito deſtinatus PETIT *memoir. de l'acad. des ſcienc.* 1733. aorta duplex, ex utroque cavo cordis prodeunte ramo, cum deficeret ductus arterioſus, STENO *act. hafnienſ. ann.* I. *obſ.* IX. venae cavae ſuperior alteruter truncus in puella ſiniſtra noſtra (XIV. not. a.), Coecum alterum in inteſtinorum ductu ſimplici DUVERNEY *memoir. de l'acad.* 1706. muſculorum paria duo amplexa urethram in monſtro, ſphincteris vices obeuntia, ib. Ligamentum pelvim ex binis conpoſitam ſeparans, ibid. & alia in hanc ſententiam. Dantur ergo omnino partes ſingulares in monſtrorum proprios uſus ſtructae, cum eorum fabrica & fine & ſitu cohaerentes, non ab ulla vi, aut ulla cauſa ſerius agente productae.

VI. In foetubus duplicatis, frequentes ſunt partium maximi momenti mutua conmercia, ita ut ab uno foetu in alium emittantur arteriae venae, nervi &c. Quae omnia in adverſariorum ſententia vel prius

 nullo

nullo principio vaga fluctuaverunt donec alicui trunco inſererentur, vel deſtructis corporibus ſuis, feliciſſimo caſu ita ſunt deducta in aliud corpus, ut vaſis hujus alterius corporis juſta proportione commodas in ſedes applicarentur. Ita ſubclavia ſiniſtra in monſtro *caſanenſi* DUVERNOY ex aorta foetus alterius, venae ſpermaticae & emulgentes foetus ovilli unius (ex hypotheſi) ex vena cava alterius MORAND *memoir. de l'acad.* 1733 Vaſa omnia foetus minoris ex axillaribus foetus perfectioris TROMBELLI apud VALISNER. Nervi foetus minoris ex majoris brachialibus COLUMB. *de re anat.* L. XV. p. 266. In quibus exemplis, ſive dicant nervos a cerebro alterius foetus abruptos, inſertosque deinde nervis quibusdam corporis ſuperſtitis, ſive vaſa deſtructo corde ſuo libera, & inſerta arteriis alienis, utique ea videntur dicere adverſarii, quae vero ne ſimilia quidem ſint.

VII. In paucis iſtis obſervationibus quae fide dignae ſunt, & interiorem fabricam monſtrorum aperiunt, varia reperimus quae praeſcriptam normam. *Certum finem & cauſas ad eum finem directas manifeſto indicant.* In foetu ſuo obſervat DUVERNEY, cum foeces deberent per penem excerni, inteſtina breviſſima fuiſſe, & colon absque cellulis, ne excrementa mora duritiem adquirerent: Ligamenta etiam quae oſſa pubis conjungunt adeo laxa fuiſſe, ut corpora puerorum connatorum per obpoſitas pelves ad ſe mutuo adcedere denuoque recedere poſſent absque inpedimento. Ita in STENONIS obſervatione, nova aortae radix loco ductus arterioſi fuit, arteria & vena propria in iſthmum renis unici nobis vis. fig. IX. *r. s.* In univerſum in collatis obſervationibus optimis, adparet regularem quamdam & uniformem legem ſervari in iis corporibus, quae legi omni carere putant. Sic ad duo capita, duplicemque pelvem reperimus magno conſenſu, venam umbilicalem unam (IV. d.) arterias quatuor (IV. c.) hepar unicum (IV. b.) ventriculum (V. c.) & inteſtina duplicia (IV. p. 7.) veſiculas bilarias duas, aut bifidam unam, inſertam utrique volumini inteſtinorum (V. *c.*) renes quatuor (VII. c.) veſicam (VII. *b.* p. 13.) & partes genitales duplices (VII. p. 13. *o.*) aortas (VII. a.) & venas cavas (VII. b.) duas, cor unicum (XI. *c.*) Viciſſim in iis qui duo capita habent, corpus & pelvem ſimplicia, in iis inteſtina in unum coeunt, & ſimplici recto terminantur (IV. p. 7. *a.*) idque non neceſſitate aliqua ob anguſtiam ſpacii, cum in pelvibus obpoſitis PALFINI & DUVERNEYI cum duobus oſſibus ſacris & ampliſſima pelve, unum fuerit inteſtinum rectum, veſicula fellis nunquam unica niſi (quando inteſtina coaleſcunt (V. c.) renes duo (VII. c.) partes genitales ſimplices (VII. p. 13. *c.*) aorta (VII. a.) & vena cava

(VII

(VII. b.) ex corde duplices, ſed in ſpina dorſi conjunctae. Quae omnia, pauca certe ex innumeris, ſapienter, & artificioſe inter ſe invicem ad perfectitudinem totius partus collimare, manifeſtum eſt, & eorum conſtantia nulli caſui, ſed providentiae ſtructoris tribui poteſt. De corde, dictum eſt (XI. c.) quanto praeſtantius ſit duobus cordibus unicum: de veſicula bilaria, quod benigniſſima providentia factum ſit, ut nunquam ſimplex ſit, niſi ubi inteſtina in unum canalem coaleſcunt, ne ſi totum inteſtinorum volumen bile careret, obſtructa alvus, & viſcor vaſa lactea oblinens felicem vitam laederent BOERH *inſtit. med.* 99. Alia perſequi longum foret.

Has rationes I.-VII. Si colligamus, & obponamus contrariis rationibus prius recenſitis, ex utrarumque conſideratione eliciemus.

I. Poſſe fieri coalitus, & difficile eſſe limites figere, in quibus deſinat imperium virium in conceptum jam foetum agentium. Poſſe ex cauſis etiam ſerius adcedentibus, foetum ejusque partes variis modis mutari, augeri, inminui, transponi.

Verum II. certum eſſe, dari partes, in foetubus ſingularis fabricae, aliisque, quae ad aliam normam a prima delineatione deſtinatae, & ad finem certum fictae ſint, dari etiam exempla coalitum mentientia, quae a coalitu omni ſeriori longe remota ſunt. Neque poſſe denuo limites figi, in quibus deſinat delineatio primitiva, & ultra quos jam omnis mutatio violenta ſit.

III. Videri tamen, eas fabricas, ubi omnia inter ſe conſentiunt ad perfectitudinem ſui novi generis, ubi finium diſtincta adſunt veſtigia, ubi partes maximi momenti atque primaevae alienam ſtructuram prae ſe ferunt, ubi mutuum eſt partium principum inter duos foetus commercium, eas inquam fabricas ad delineationem primam pertinere neqve ſerioris injuriae effectus eſſe.

IV. Deum monſtra creaſſe, idque directe, durum videtur. Sed quandoquidem certum eſt, in prima delineatione foetuum partes quandoque abundare, alias deficere, alias ordine mutato diſponi, quando deinde certi ſumus multa in iis quae monſtra dicuntur ad præſtitutos fines, & ad corporis felicitatem facta eſſe, adgnoſcimus creatorem, cum illa absque primaeva delineatione naſci non potuiſſent, haec ſapientiam ſtruentis intelligentiae declarent. Neque durum eſt, individua quaedam ita figurari, ut vitam aut nunquam, aut non ſatis felicem vivere poſſint. Infinita enim numinis liberalitas, inmenſam vim ſeminum plantarum inmenſam ovorum animalium creavit, quae cauſarum ſecundarum determinatum concurſum a vita arciturum certo praeſciebat. Quaenam autem divinae voluntatis ratio fuerit, quare ad novas

§. XVII.

Cordis ventriculi (a) duo (1) fuerunt, ſuae cuique puellae ſuus. Horum uterque alio oſtio (2) ſanguinem ex aure admittebat, duobus emittebat per ſui lateris arteriam pulmonalem (3) & aortam (4). Nullus ergo hic ventriculus ſiniſter, nulla hujus praerogativa (b), nullus in eo generatur ſpiritus vitalis; neque abſolute neceſſe eſt ut omnis ſanguis pulmonis actionem experiatur, cum ejus pars major ſingulis vicibus fuiſſet ab ea actione libera futura in his (c) puellis, annon & in aliis corporibus quibus

---

has corporum ideas quaedam individua prae aliis determinaverit, merito ignoramus. Non indignum tamen videtur fine & conſenſu univerſi, in elaborandis diverſis archetypis, ampliorem & auguſtiorem hominibus inprimi contemplationem potentiae ſimul atque ſapientiae divinae, nullis naturae legibus, nulla formarum neceſſitate adſtrictae. Fallor an ſubeſt aliquid quod hominem erigat ad meditationes de aliis corporibus, ad alias mentes alias ad leges ſed & ipſas perfectiſſimas conpoſitis.

(a) Frequentes ſunt in noſtra claſſe obſervationes ubi quatuor ventriculi cum quatuor auribus adfuerunt. Huc hiſtoriae RIOLANI, I. M. HOFMAN. E. N. C. *dec.* II. *ann.* III. *obſ.* CLII. BLISCHER E N. C. *cent.* III. IV. *app.* MAZUCHILLI, MULEBANNCHER ZAMBECCARI, KULMUS: Tres autem ventriculos cum tribus auribus habent BRECHT *didymograph.* & SALZMAN. Noſtrae obſervationi conſentiunt DURSTON *phil. trans.* nr. 65. PAULE *zod. med. gall. ann.* I. p. 152, CUCHOT ib. 1683. p. 249. & quod ventriculos adtinet I. M. HOFMAN. in *agn. monſtroſ.* LANZONI E N. C. *dec.* III. *ann.* I.

(1) Siniſter fig. VI. Q. fig. VII. C. dexter fig. VI. R, fig. VII. A. A.

(2) Vid. fig. VII. f. VI. r.

(3) In ventriculo dextro q. fig. VI. in ſiniſtro h.

(4) In ventriculo dextro fig. VI. p. in ſiniſtro fig. VII. g.

(b) Aorta nempe in foetu noſtro ejusque ſimilibus ſanguinem habuit nulla dote diverſum a ſanguine arteriae pulmonalis: Sed hujus fabricae & adfinium foetus, & vitales & bona valetudine fuerunt, §. III. (d)

(c) Plane juxta ſyſtema WINSLOW *mem. de l'acad. des ſcienc.* 1717. & 1725. : Una nempe auris adfuit, quae communi cavo ſanguinem rece-

bus foramen (a) ovale apertum eſt. Valvulae adfuerunt tricuſpidales, quae & hic & in omni corpore numero determinato carent, (b) & tres utrinque ſemilunares, quae adeo valide ceram per arterias recurrentem ſuſtinuerunt, ut ea replerentur neque quidquam intra cor admitterent. Lex ergo circuli ſanguinis ea fuit, ut ſanguis venoſus omnis utriusque puellae in uno ſacco conmiſceretur, propelleretur aequa lege in corda duo, iturus inde ad ſuas puellas, rediturus in aurem unicam.

FIGU-

recepit & ex reliquo corpore, eumdem promiſcue & aortae & arteriae pulmonali tradidit: Et adparet cum iis conditionibus quas WINSLOW proponit vitam felicem & conſtantem duci poſſe. Sed & poſt hauſtum ſpiritum, ſi vixiſſent puellae noſtrae, vixiſſent ſine dubio vitam foetus, atque ſanguinem priori temporis momento vim pulmonis expertum pulmoni reddidiſſent denuo, dum viciſſim aorta dimidium ſui ſanguinis habuiſſet venoſum, crudumque.

(a) Eam vero vitam vivi poſſe demonſtrant frequentia ſatis exempla, ubi foramen ovale in adultis apertum manet. Saepe omnino in receſſu qui eſt pone angulum ſiniſteriorem iſthmi, tubulus apertus remanet: Id ante paucos menſes & in adulto triginta quinque annorum, & in puero aliquot annorum vidi, ea ratione qua depinxit RIDLEY *obſ. anat. pathol.* fig. 4. e. An ii quibus foramen ovale aliqua ſui parte apertum eſt, difficilius ſub aquis exſtinguuntur? deſunt experimenta. Neque poteſt foramen ovale ſubplere defectum incogniti illius, ſed ad vitam adeo neceſſarii, quod ex aëre corpori humano in pulmonibus adcedit; Neque ſiquidem absque aëre per pulmonem adulti ſanguis moveri non poteſt, ſolvere obſtructiones in finibus arteriae pulmonali ortas. Id unum poteſt, ſanguinis aliquam copiam tradere aortae, dum pulmo obſtructus eſt; Sed ea non videtur ad vitam & diſtentionem vaſorum ſufficere. Non ergo videtur foramen ovale apertum vitam urinatoribus producere poſſe. Injuſti vero ſunt qui foramen ovale apertum nihil ad vitam amphibiam facere ideo concludunt, quod in ſuſpenſis viſum ſit hiaſſe, neque mortem tamen arcuerit. Namque mors ſuſpenſorum videtur per apoplexiam potius fieri conſtrictis venis jugularibus, quam ex inpedito aëri uſu.

(b) Diſſ. de *motu ſang. per cor* §. II.

FIGURARUM EXPLICATIO.

FIGURA I.

Puellae absque diſſectione ad objectum delineatae a parte anteriori.

FIGURA II.

Abdomen apertum, & primus ejus conſpectus, inteſtinis paulum ad latus dimotis.

A. A. Hepar.
B. Criſta quaedam ex ejus media ſuperficie gibba eminens.
C. Lobus ſupernumerarius ad umbilicum deſcendens.
D. Umbilicus.
E. E. Arteriae umbilicales dextrae puellae.
F. Ejusdem urachus.
G. & veſica.
H. H. Arteriae umbilicales ſiniſtrae puellae.
I. Urachus, &
K. Veſica.
L. Proceſſus vermicularis dextrae puellae.
M. Coecum ejusdem.
N. N. N. Inteſtinum colon.
O. Adpendix vermicularis ſiniſtrae puellae.
P. Coecum ejusdem.
Q. Q. Inteſtinum colon
R. R. & Inteſtina tenuja ejus.
S. S. Inteſtina tenuja puellae dextrae.

FIGURA III.

Remotis inteſtinis & hepate, reliqua abdominis viſcera.

In puella ſiniſtra.

A. Ventriculus ſiniſtrae puellae inflatus.
B. ejus pylorus.
C. Oeſophagus.
D. Pancreas.
E. Lien.
F. Pars capſulae renalis.
G. G. Ren ſiniſter.
H. H. Ren dexter.
I. I. Arteria aorta.
K. Vena cava.
L. Vena emulgens ſiniſtra.
M. Vena emulgens dextra.
N. Vena ſpermatica ſiniſtra.
O. O. Ureteres.
P. Uterus.
Q. Tuba ſiniſtra.
R. Veſicula fellea.
S. Diaphragma.

In puella dextra.

T. Ventriculus.
V. Pylorus.
X. Veſicula fellea.
Y. Y. Renes.
a. Capſula renalis dextra.
b. Aorta.
c. Arteria emulgens ſiniſtra.
d. e. Ureteres duo ſiniſtri.
f. Ureter dexter.
g. Veſica.

h.

h. Uterus.

FIGURA IV.

Thorax apertus, absque praeparatione.

A. Pericardium.
B. Thymus puellae ſiniſtrae.
C. Sternum poſterius.
D. D. Septum transverſum.

In puella ſiniſtra.

E. Glandula thyroidea ſiniſtra.
F. F. Cornua thymi.
G. Aſpera arteria.
H. Arteria carotis dextra.
I. Arteria carotis ſiniſtra.
K. Nervus octavi paris ſiniſter.
L. Venae jugularis ſiniſtrae truncus.
M. Vena jugularis externa.
N. Vena jugularis interna.
O. Vena ſubclavia ſiniſtra.
P. Arteria ſubclavia ſiniſtra.
Q. Vena jugularis dextra.
R. Vena thyroidea dextra.
S. Clavicula ſiniſtra reclinata.
T. Sternum anterius.

In puella dextra.

a. Arteria coronaria anterior dextra.
b. Thymus.
c. Truncus venae jugularis & ſubclaviae communis.
u. Vena jugularis dextra.
o. Vena ſubclavia dextra.
k. k. Nervi octavi paris.
l. Arteria carotis dextra.
p. Arteria ſubclavia dextra.
q. Glandula thyroidea.
h. Cornu thymi ſiniſtrum.
f. Vena jugularis.
g. Arcus aortae.

FIGURA V.

Remoto pericardio, thymisque cor & vaſa denudata.

A. Cor.
B. Auris ejus unica.
C. Sternum poſterius.
D. D. Coſtae exteriores.
E. E. Diaphragma.

In puella ſiniſtra.

F. Clavicula ſiniſtra remota.
G. Coſta prima.
H. Arteria aſpera.
I. Glandula thyroidea.
K. Arteria aorta.
L. Carotis dextra reclinata.
M. Carotis ſiniſtra.
N. Arteria ſubclavia ſiniſtra.
O. Arteria thyroidea ſiniſtra.
P. Arteria vertebralis ſiniſtra.
Q. Arteria mammaria interna ſiniſtra.
R. Aorta deſcendens per thoracem.
S. S. Arteria ſubclavia dextra.
T. Arteria ex thyroidea per cervicem adſcendens.

V. V. Arteria ex thyroidea ad ſuperiora ſcapulae.
X. Truncus arteriae thyroideae dextrae.
Y. Arteria vertebralis dextra.
Z. Vena jugularis dextra.
a. Vena ſubclavia dextra.
b. Vena ſine pari.
c. Vena mammaria interna dextra.
d Arteria mammaria interna dextra.
e. Vena thyroidea dextra.
f. Nervus octavi paris dexter.
g. Oeſophagus.
h. Nervus recurrens ſiniſter.
i. i. Nervus octavi paris ſiniſter.
k. Truncus conmunis venae jugularis & ſubclaviae ſiniſtrae.
l. Venae jugularis ſiniſtrae.
m. Ramus internus
n. & externus.

In puella dextra.

1. Aorta.
2. Arteria coronaria dextra anterior.
3. Arteria pulmonalis.
4. Ductus arterioſus.
5. Arteria aorta deſcendens.
6. Truncus innominatus.
7. Arteria carotis ſiniſtra.
8. Arteria ſubclavia ſiniſtra.
9. Arteria ſubclavia dextra.
10. Arteria mammaria dextra.
11. Arteria vertebralis dextra.
12. Arteria thyroidea dextra.
13. Arteria carotis dextra.
14. Arteria vertebralis ſiniſtra.
15. Arteria thyroidea ſiniſtra.
16. Arteria ſupraſcapularis ſiniſtra.
17. Nervus octavi paris ſiniſter.
18. Arteria mammaria interna ſiniſtra.
19. Vena cava ſuperior.
20. Truncus conmunis jugularis & ſubclaviae dextrae.
21. Vena jugularis ſiniſtra.
22. Vena jugularis dextra.
23. Vena ſubclavia dextra.
24. Vena thoracica dextra.
25. Vena ſubclavia ſiniſtra.
26. Vena thoracica ſiniſtra.
27. Vena intercoſtalis ſuperior.

FIGURA VI.

Cordis facies anterior, & ſyſtema arterioſum.

A. Ventriculi ſiniſtri craſſities.

C.

C. Auris unica.
R. Ventriculus dexter nondum apertus.

In puella dextra.

B. B. Arteria aorta.
D. Arteria pulmonalis.
E. Ductus arterioſus.
F. Aorta deſcendens.
G. Arteria ſubclavia ſiniſtra.
H. Arteria carotis ſiniſtra.
I. Arteria carotis dextra.
K. Arteria ſubclavia dextra.
L. Arteriae pulmonalis Ramus dexter.
M. Arteriae pulmonalis ramus ſiniſter.
N. Pulmones.
O. Arteria aſpera.
P. Vena cava ſuperior.
Q. Cavea ventriculi ſiniſtri.

In puella ſiniſtra.

d. d. Pulmones.
e. Arteria aorta.
f. f. Arteria aorta deſcendens.
g. Arteria ſubclavia dextra.
h. Arteria carotis dextra.
i. Arteria carotis ſiniſtra.
k. Arteria ſubclavia ſiniſtra.
l. Arteria pulmonalis.
m. Ductus arterioſus.
n. Arteriae pulmonalis ramus ſiniſter.
o. Arteria aſpera.
p. Oſtium arteriae aortae.
q. Oſtium arteriae pulmonalis.
r. Oſtium auriculae.
s. Arteria coronaria ſiniſtra anterior.

FIGURA VII.

Cor a parte poſteriori & ſyſtema venoſam.

A. A. Cavea ventriculi cordis dextri.
B. Auris aperta.
C. Ventriculus ſiniſter.

In puella dextra.

b. Vena cava.
c. Auris receſſus dexter.
d. Arteria pulmonalis.
e. Arteria coronaria dextra poſterior.
f. Oſtium auris.
g. Oſtium arteriae aortae.
h. Oſtium arteriae pulmonalis.
i. Pulmo dexter.
k. Pulmo ſiniſter.
l. Arteria aſpera.
m. Vena cava ſuperior.
n. n. Venae pulmonales anteriores dextrae.
o. Venarum pulmonalium poſteriorum ſiniſtrarum una.
p. Vena ſine pari.
q. Vena ſubclavia ſiniſtra.
r. Vena jugularis ſiniſtra.
s. Vena ſubclavia dextra.
t. Vena jugularis dextra.

u. u. Aorta deſcendens.

In puella ſiniſtra.

D. Pulmo dexter.
E. Pulmo ſiniſter.
F. Arteria pulmonalis.
G. Ramus ejus dexter.
H. Ramus ejus ſiniſter.
I. Arteria coronaria ſiniſtra poſterior.
K. Vena jugularis ſiniſtra.
L. Vena ſubclavia ſiniſtra.
M. Vena cava dextra.
N. Vena jugularis dextra.
O. Vena ſine pare.
P. Vena cava inferior.
Q. Vena pulmonalis.
R. R. Venae pulmonalis rami ſiniſtri.
S. Dextrorum unus.
T. Arteria aſpera.
V. Vena coronaria.
X. Vena ſubclavia dextra.
Y. Arteria aorta deſcendens.

FIGURA VIII.

Sceleton a parte priori (a); litteris non viſum eſt indigere.

FIGURA IX.

Ren puelli novem menſium, qui ex duobus renibus coalitus videtur (b), depictus IX. Januar. 1738.

A. Ren dexter.
B. Ren ſiniſter.
C. Iſthmus utrumque conjungens (c).
D. Pelvis dextra (d)
E. Ureter dexter.
F. Pelvis ſiniſtra. (e)
G. Ureter ſiniſter.
H. Capſula renalis dextra.

I.

(a) Adſervatur in Bibliotheca Bernenſi, paratum a Dn. HOMMEL olim Bernae nunc Argentorati proſectore.

(b) Hanc variationem non exhibuit EUSTACHIUS, ſed ſimiles propoſuerunt BOTALLUS *obſ. anat.* I. p. 64. BARTHOLINUS *hiſt. anat. cent.* II. *obſ.* 77. STALPART *van der Wiel obſerv. cent.* I. *obſ.* 50. FRANCKENAU E. N. C. *dec.* III. *ann.* V. VI. *obſ.* 176.

(c) Ante vaſa magna. Si inclinationem renum ad ſe invicem, extenuatum extremum inferius &c. conſideres, facile exiſtimaveris vulneratos laeſosve renes hac in ſede coaluiſſe. Sed repugnant propria vaſa r. ſ. propriis & ſingularibus ex ſedibus iſthmo inſerta.

(d) Utraque longior ſolito & ramum deorſum in iſthmum mittens: Namque dextra bifida quaſi fuit. Superior truncus ramum unum in ſummum hilum, duos ad latera emiſit: Truncus inferior quatuor ramos dedit horumque longiſſimum ad iſthmum.

(e) Ea ſurſum ramum dedit inſignem, tres in medio renis, unum magnum & trifidum in iſthmum.

I. Capſula renalis ſiniſtra.
K. Vena cava.
L. Arteria aorta.
M. Arteria iliaca primitiva ſiniſtra.
N. Arteria iliaca primitiva dextra.
O. Arteria iliaca externa ſiniſtra.
P. Arteria hypogaſtrica ſiniſtra.
Q. Arteria iliaca externa dextra.
R. Arteria hypogaſtrica dextra.
S. Vena iliaca dextra.
T. Vena iliaca ſiniſtra.
V. Arteria coeliaca.
X. Arteria phrenica ſiniſtra.
W. Ramus ex ea ad oeſophagum (a).
Y. Arteria phrenica dextra.
Z. Ramus arteriae phrenicae ad capſulam renalem.
a. Arteria meſenterica ſuperior ſive dextra.
b. Arteria meſenterica inferior ſive ſiniſtra (b).
c. Arteria capſulae renalis ſiniſtrae.
d. Arteria renalis ſiniſtra & major.
e. Arteria renalis ſiniſtra ſecunda exigua.
f. Arteria ſpermatica ſiniſtra.
g. Arteria renalis ſiniſtra infima.
h. Vena renalis ſiniſtra.

i.

(a) Non memini aliquem de hoc ramo ſcripſiſſe. Plures ergo ſunt arteriae oeſophageae. Supremae proveniunt a ramo deſcendente arteriae thyroideae ſuperioris. Aliae inferiores ab arteria thyroidea inferiori. Deinde oeſophagea ex aortae trunco deſcripta RUYSCHIO; haec ex phrenica omnium infima eſt.

(b) Neque enim ad meſocolon omne abit. Pars nempe coli dextra ad hepar adſcendens, pars deinde transverſa quae ventriculo ſubtenditur, imo & quandoque ſuprema pars ſiniſtri coli ad lienem ramos habent ex arteria meſenterica ſuperiori. Inferior alias etiam transverſae partis coli ſedi magis ſiniſtrae, alias & ſiniſtro colo pene toti proſpicit, deinde parti circumflexae & inteſtino recto. Arcus magnus conjungens utramque meſentericam ex ramo maxime ſiniſtro meſentericae ſuperioris in ramum primum inferioris ſe inſerit. Sic per ſex primos pedes inteſtinum jejunum a coeliaca ejusque ramo duodena, non a meſenterica ramos habet: Ultimi vero ſurculi coeliacae & meſentericae patulas habent anaſtomoſes.

i. Ramus ab ea in iſthmum a)
k. Vena capſularis ſiniſtra.
l. Vena capſularis dextra.
m. Ganglion nervi ſplanchnici in II. vertebra lumborum.
n. Arteria renalis dextra & ſuperior.
o. Vena renalis dextra ſuperior.
p. Vena renalis dextra inferior.
q. Arteria renalis dextra inferior.
r. Arteria renalis infima media (b).
ſ. Vena renalis infima media.
t. Vena lumbalis infima.
u. Arteria ſpermatica dextra mox ad ortum bifida.

(a) Omnia vaſa ſanguinea renis ante pelvem feruntur: Inde facile adgnoſcitur cujus lateris ren ſit, absque eo difficulter ſatis, facies poſterior modice latior, & extremitas inferior minus craſſa vix aliquando ſufficiunt.

(b) Haec vaſa ſingulari ſede orta, & iſthmo inſerta ſatis de monſtrant ſemper adfuiſſe iſthmum. Similis vena habetur apud BARTHOLINUM l. c. *lit.* l. & longe magis ſingularem obſervationem, inſertae in iliacas emulgentis BOTALLUS l. c. Conf. EUSTACH. *de ren. tab.* III. f. 1. 2. 3. Ex lumbaribus tamen ortam venam non habet: Mirum etiam videtur, quod adcuratiſſimus anatomicorum EUSTACHIUS nullam figuram dederit earum arteriarum, quae a renalibus ortae, perforata ſubſtantia renis, erumpunt in pinguedinem renis, atque plurimum moleſtiae praebent quoties materia ceracea renes replemus. Perpetuo aliquas, ſaepe plurimas adfuiſſe obſervavi.

FIG. I.

J. S. Dür ad Nat: del:

FIG. II.

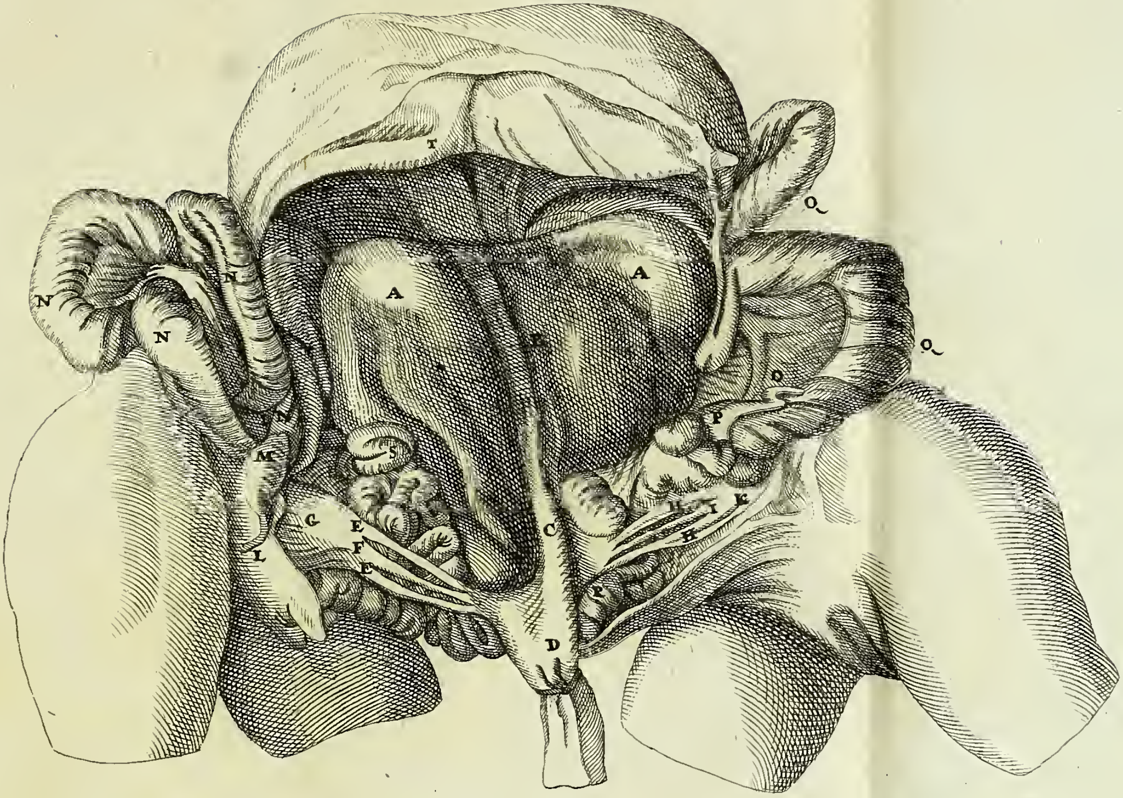
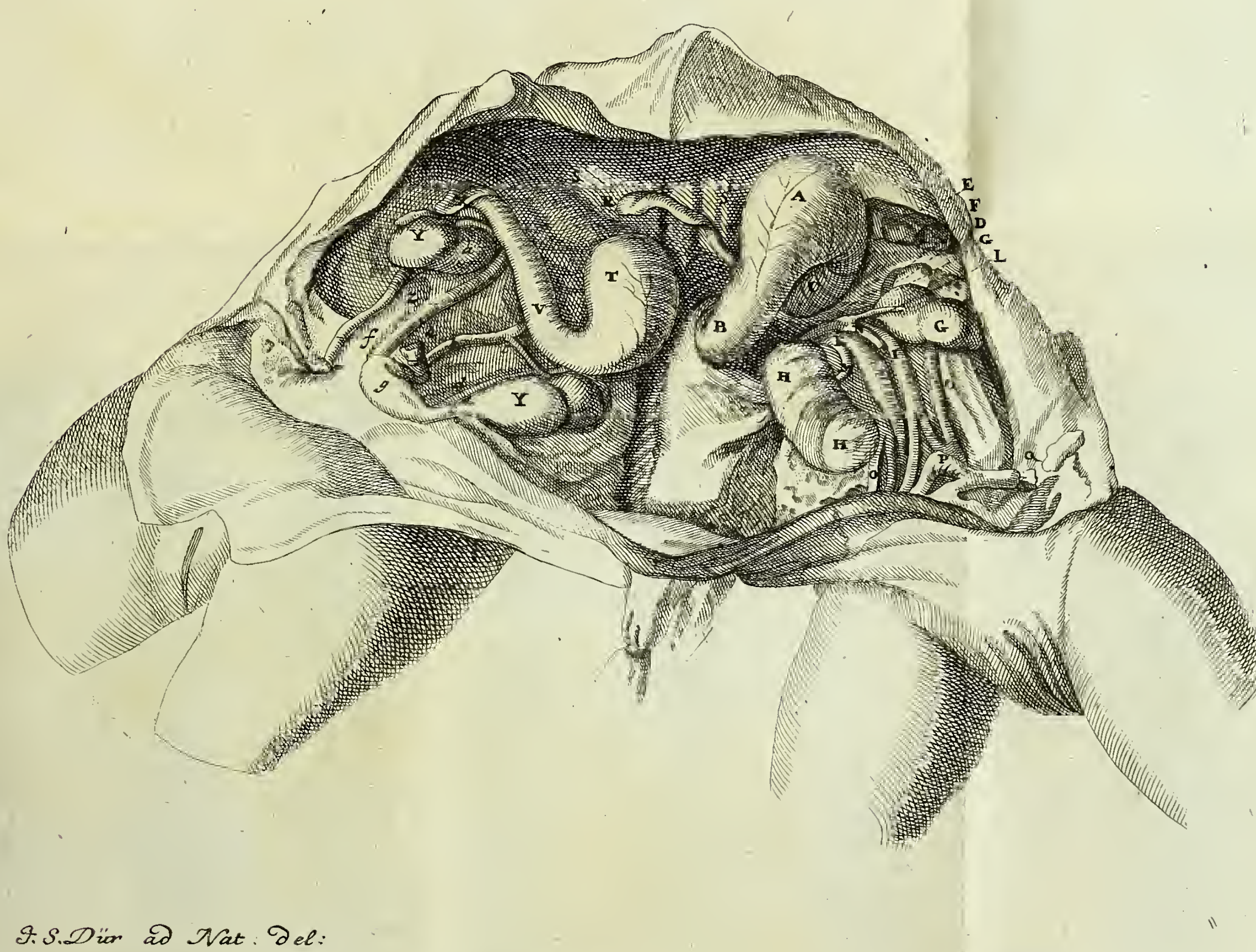

FIG. III.

J. S. Dür ad Nat: del:

FIG. V.

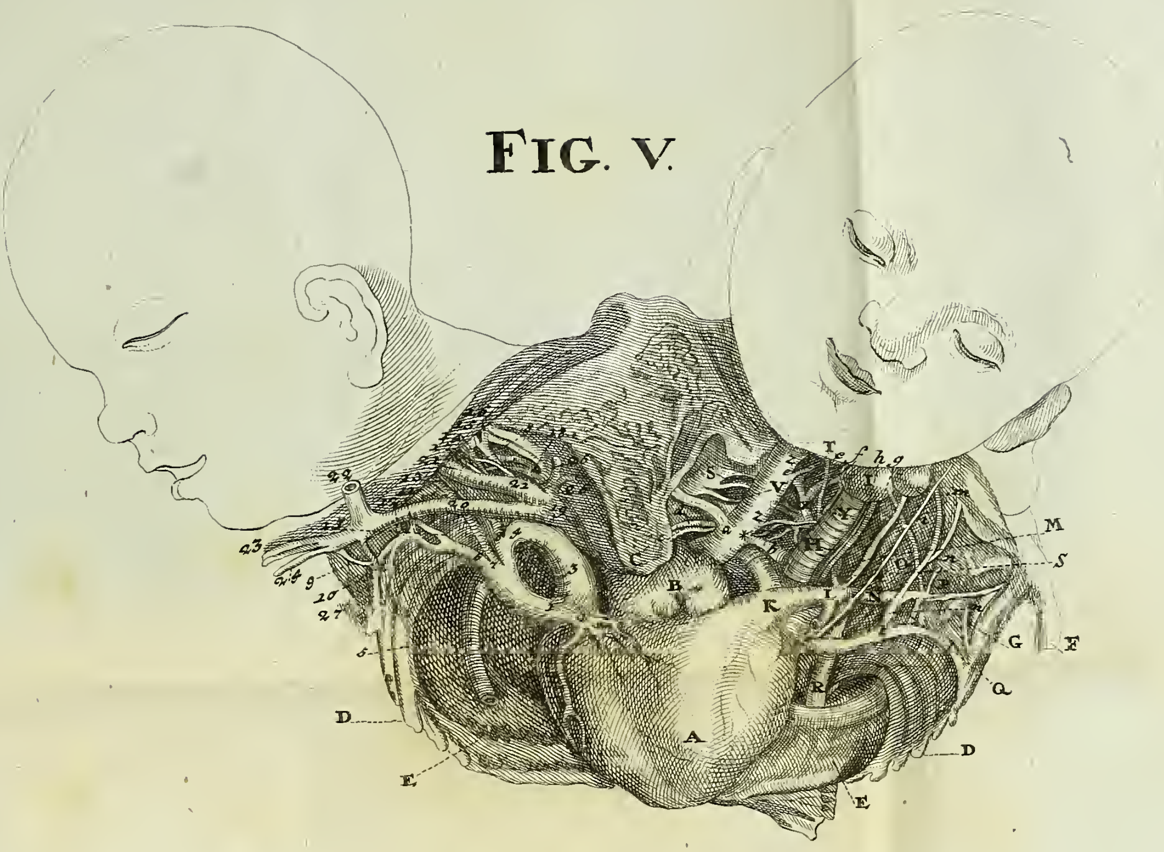
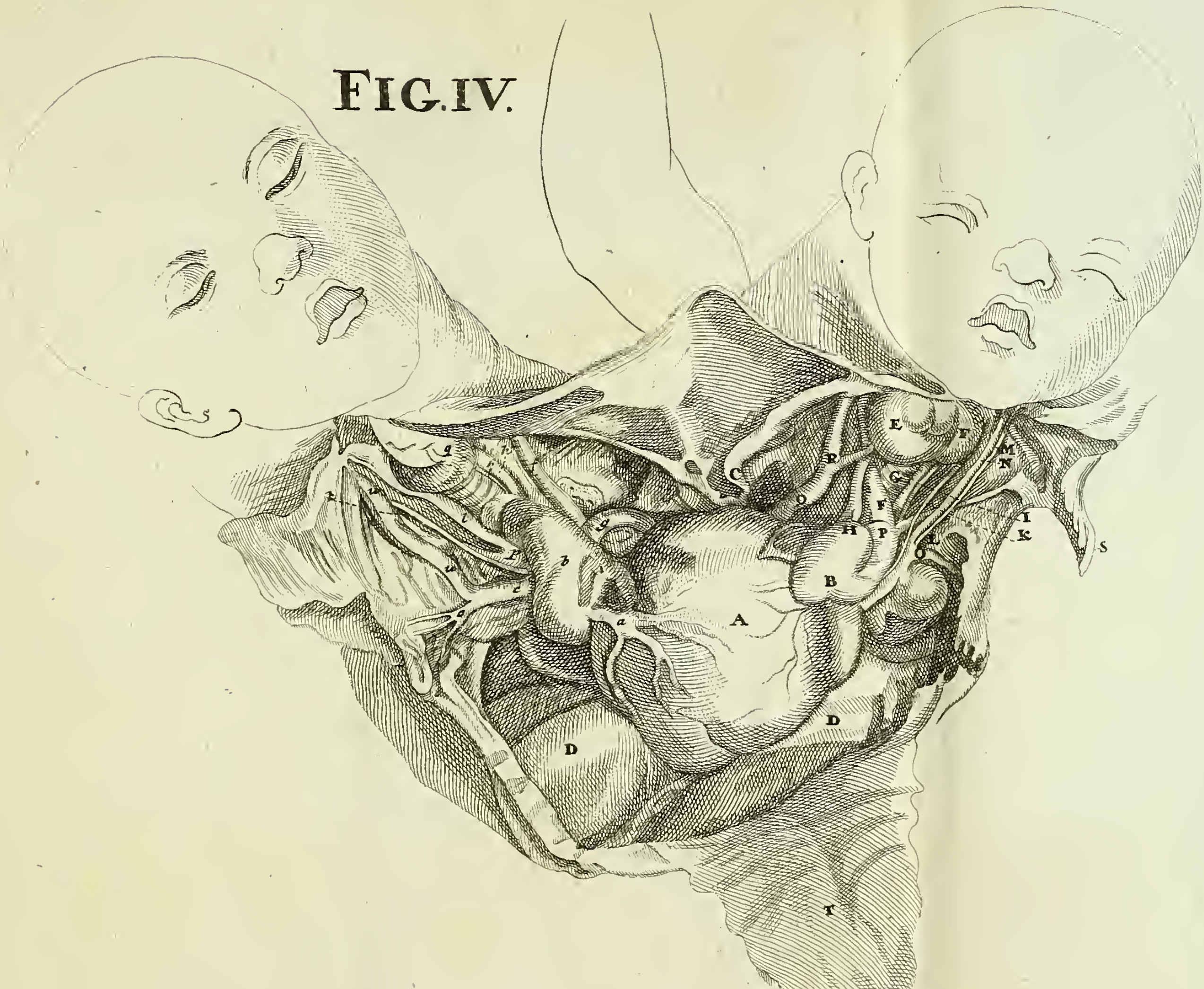

FIG. IV.

J. S. Dur ad N: delin:

FIG. VI.

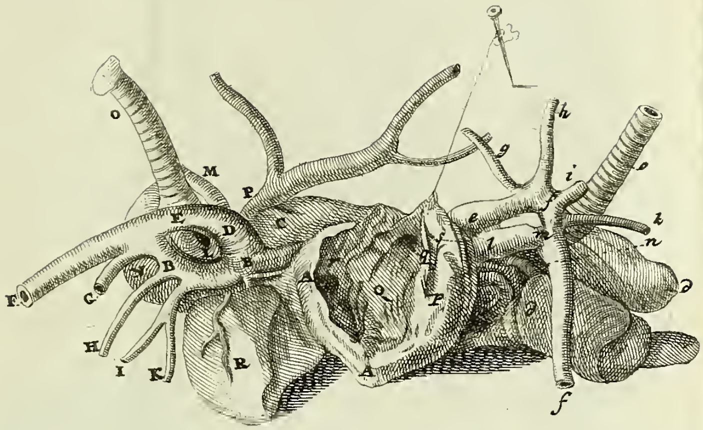

FIG. IX.

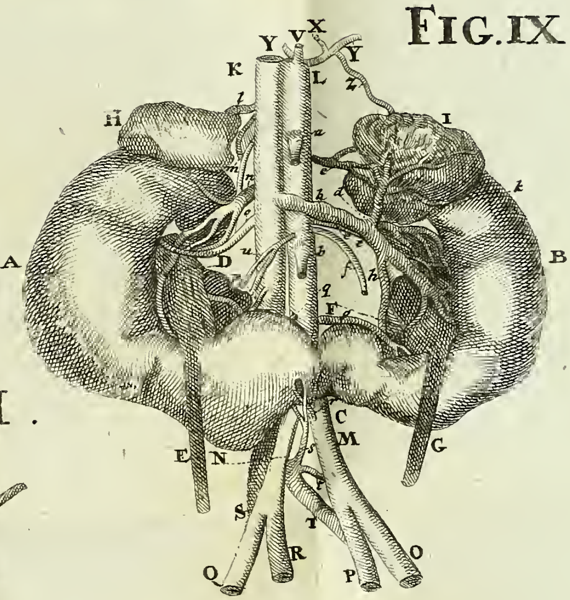
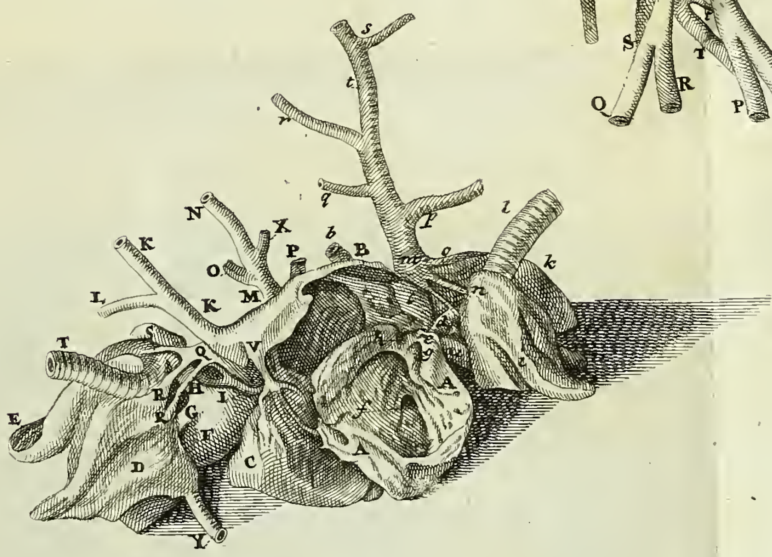
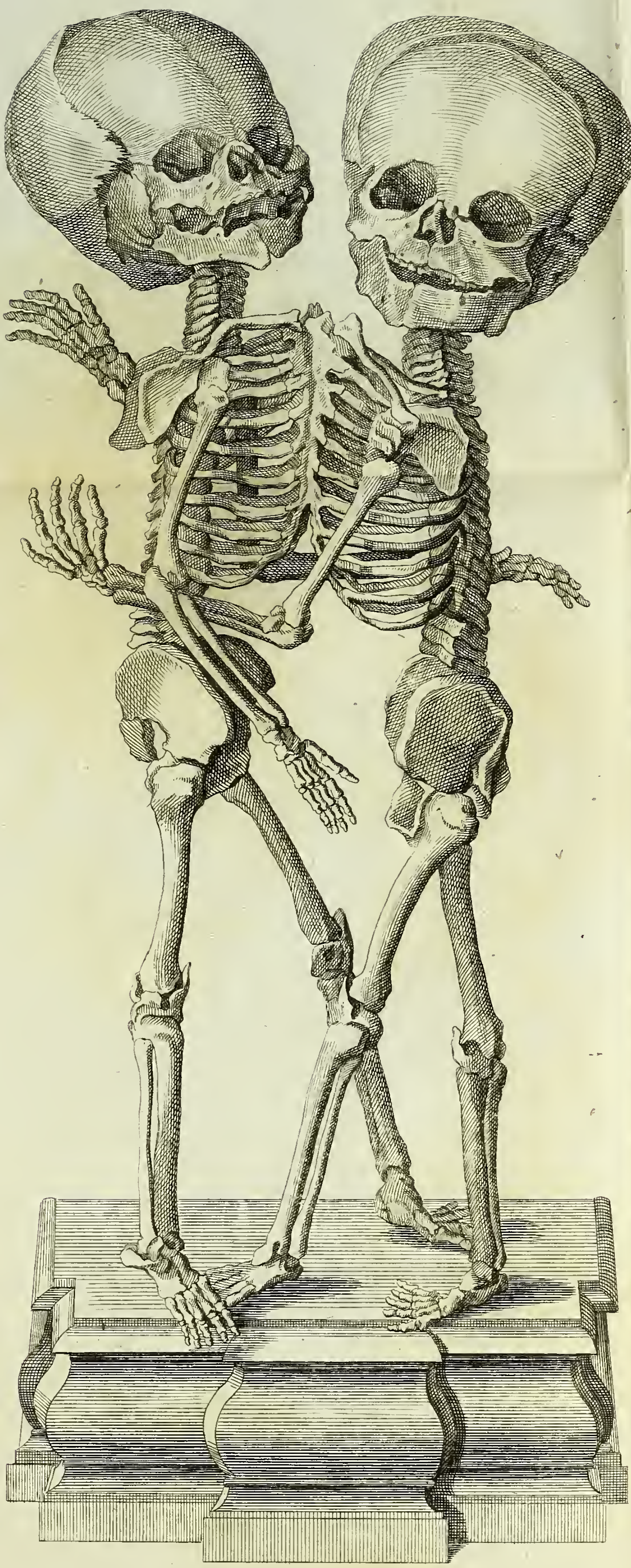

FIG. VII.

J. S. Dür ad Nat. del.

FIG.VIII.

J. S. Dür ad Nat: del: